PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. liepos 11 d. *

Byloje T-351/03

Schneider Electric SA, įsteigta Rueil-Malmaison (Prancūzija), atstovaujama advokatų A. Winckler ir M. Pittie,

ieškovė,

palaikoma

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą iš pradžių P. Oliver, É. Gippini Fournier ir C. Ingen-Housz, vėliau – M. Oliver, O. Beyne ir R. Lyal, paskui – Oliver, Lyal ir F. Arbault,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos W.-D. Plessing ir M. Lumma,

įstojusios į bylą šalies,

dėl ieškinio, susijusio su žalos, ieškovės tariamai patirtos dėl pažeidimų vykdant *Schneider Electric SA* ir *Legrand SA* koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka kontrolės procedūrą, atlyginimu,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro teisėjai H. Legal, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas, E. Moavero Milanesi ir N. Wahl,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs i rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. balandžio 25 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Ginčui taikytinos 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 257, 1990, p. 13) ir iš dalies pakeisto 1997 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1310/97 (OL L 180, p. 1, toliau – reglamentas) redakcijos 2 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad koncentracija, apie kurią pranešama ir kuri sukuria arba sustiprina dominuojančią padėtį, ir dėl to itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, yra laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.

2 Reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta, kad koncentracija vykdoma tada, kai pirkdama vertybinius popierius arba turtą viena bendrovė įgyja tiesioginę ar netiesioginę kitos bendrovės kontrolę.

3 Reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad Komisija paskelbia, jog koncentracija yra suderinama su bendrąja rinka, jei apie ją pranešama pagal reglamentą ir ji, nors ir patenka į pastarojo taikymo sritį, tačiau nekelia rimtų abejonių dėl suderinamumo.

4 Priešingu atveju, Komisija nusprendžia pradėti išsamaus tyrimo procedūrą (vadinamasis „Sprendimas pradėti II etapą“) pagal 6 straipsnio 1 dalies c punktą.

5 10 straipsnio 1 dalyje patikslinama, kad šie sprendimai turi būti priimti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo kitos dienos po pranešimo apie koncentraciją arba kitą dieną po visos informacijos gavimo.

6 8 straipsnio 2 ir 3 dalys suteikia Komisijai teisę II tyrimo etapo metu atitinkamai arba priimti sprendimą dėl suderinamumo, jei reikia, atitinkamoms įmonėms įvykdžius susijungimo projekto, apie kurį pranešta, pakeitimus, arba sprendimą dėl nesuderinamumo.

7 10 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad sprendimai, skelbiantys koncentraciją nesuderinamą su bendrąja rinka, turi būti priimami ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo II tyrimo etapo pradžios.

8 Pagal 8 straipsnio 4 dalies nuostatas, jei nesuderinama paskelbta koncentracija jau yra įvykdyta, Komisija gali pagal 3 dalį priimtu arba atskiru sprendimu pareikalauti atskirti sujungtas įmones arba imtis bet kokių kitų veiksmingos konkurencijos sąlygoms atkurti reikalingų veiksmų.

9 Pagal 10 straipsnio 6 dalies nuostatas koncentracija, apie kurią buvo pranešta, laikoma suderinama su bendrąja rinka, jeigu Komisija nepriėmė sprendimo arba pradėti II tyrimo etapą per galutinį vieno mėnesio terminą nuo pranešimo ar visos būtinos informacijos gavimo, arba sprendimo dėl koncentracijos suderinamumo per keturis mėnesius nuo II tyrimo etapo pradžios.

10 Pagal 10 straipsnio 5 dalį, jei Teisingumo Teismas panaikina Komisijos sprendimą, reglamente nustatyti terminai pradedami skaičiuoti iš naujo nuo teismo sprendimo priėmimo dienos.

11 7 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad koncentracija neturi būti vykdoma prieš pranešant apie ją ir tris savaites po pranešimo pateikimo.

12 7 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad šio straipsnio 1 dalis neužkerta kelio vykdyti viešąjį konkursą, apie kurį buvo pranešta Komisijai, su sąlyga, kad konkurso nugalėtojas nesinaudos kartu su vertybiniais popieriais gauta balsavimo teise arba naudosis ja tik tam, kad išsaugotų visą investicijų vertę, remdamasis Komisijos pagal 7 straipsnio 4 dalį suteiktu leidimu nukrypti nuo šių nuostatų.

13 Vadovaujantis pastarąja nuostata, gavusi prašymą Komisija gali leisti nukrypti nuo 7 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytų įpareigojimų, kad būtų užkirstas kelias dideliems nuostoliams, kuriuos patirtų viena ar kelios koncentracijoje dalyvaujančios įmonės. Leidimas nukrypti gali būti suteiktas su įvairiomis sąlygomis ir įpareigojimais, kad būtų garantuotos veiksmingos konkurencijos sąlygos. Jo galima prašyti ir jis gali būti suteiktas bet kuriuo metu prieš pranešimą arba sudarius sandorį.

14 Galiausiai reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad prieš priimdama sprendimus, ypač numatytus 8 straipsnio 3 dalyje, Komisija kiekvienu tyrimo etapu iki konsultacijų Patariamajame komitete suteikia suinteresuotosioms įmonėms galimybę pareikšti nuomonę dėl pareikštų prieštaravimų.

15 To paties straipsnio 3 dalyje pažymima, kad priimdama sprendimą Komisija remiasi tik tais prieštaravimais, dėl kurių šalims buvo suteikta galimybė pateikti paaiškinimus ir kad per procedūrą visiškai garantuojama jų teisė į gynybą.

Bylos aplinkybės

16 *Schneider Electric SA* (toliau – *Schneider*) ir *Legrand SA* yra dvi Prancūzijoje įsteigtos bendrovės, gaminančios ir parduodančios prekes ir sistemas elektros tiekimo, pramoninės kontrolės ir automatizavimo sektoriuose (pirmoji) ir žemos įtampos elektros prietaisus (antroji).

17 Elektros tiekimo prekių sektorius yra padalytas pagal šių prekių rinkas:

Segmentas	Pavadinimas	Prekės
Segmentas Nr. 1	Pagrindiniai žemos įtampos komutatoriai	Skydų dalys, išjungikliai, saugikliai ir kt.
Segmentas Nr. 2	Paskirstymo komutatoriai	Skydų dalys, išjungikliai, saugikliai ir kt.
Segmentas Nr. 3	Laidų ir šynlaidžių laikikliai	Laidų ir šynlaidžių laikikliai
Segmentas Nr. 4	Galutiniai komutatoriai	Skydų dalys, išjungikliai, saugikliai, jungikliai, diferenciniai išjungikliai ir kt.
Segmentas Nr. 5A	Elektros įranga už galutinio komutatoriaus	Instaliacijos įrangos sistemos Kontrolės sistemos Saugumo ir apsaugos sistemos Komunikacijos tinklų sistemų komponentai

Segmentas Nr. 5B	Paskirstymo instaliacijos įranga	Paskirstymo dėžutės, tvirtinimo ir laidų tiesimo įranga, skirta naudoti už galutinio komutatoriaus ir už instaliacijos
Segmentas Nr. 5C	Kanalai	Grindų dėžutės, sienų kanalai, izoliaciniai vamzdžiai ir kt.
Pramoniniai komponentai	Transformavimo ir tiekimo prekės; kontrolės ir signalinė įranga	Įranga, skirta užtikrinti kintamąją arba nuolatinę elektros įtampą pramonės įrengimams; sujungimo prietaisai, skirti užtikrinti pramonės įrengimų kontrolę

18 Didmenininkai, vietiniai platintojai, iš pramoninių gamintojų grupių perka šios srities profesionalų, instaliacijos ir komutatorių įrengėjų naudojamas prekines. Pastarieji surenka įvairius elektros paskirstymo komutatorių elementus.

19 *Schneider* ir *Legrand* informavo Komisiją apie planuojamą įsigijimą reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. *Schneider* ketino įgyti visos *Legrand* įmonės kontrolę per viešą konkursą kontroliniam akcijų paketui įgyti (toliau – viešas konkursas).

20 2001 m. sausio 12 d. laiške, kuriuo pasikeitė dviejų bendrovių vadovai, numatyta, kad *Legrand* valdybos pirmininkas asmeniškai prisidės prie visų pasiūlymų Europos Komisijai parengimo ir kad visi su *Legrand* susiję įsipareigojimai negali būti kurios nors bendrovės pasiūlyti ar sutarti, nesant *Schneider* ir *Legrand* valdybų primininkų išankstinio pritarimo.

21 2001 m. sausio 15 d. abi bendrovės pranešė apie jų susitarimą dėl planuojamos koncentracijos įgyvendinimo (toliau – susitarimas dėl koncentracijos), ir *Schneider* Paryžiaus Finansų rinkų tarybai (*Conseil des marchés financiers*) pateikė viešo konkurso dėl *Legrand* akcijų projektą.

22 Viešas konkursas vyko nuo 2001 m. vasario 1 d. iki kovo 7 d., o Komisijai apie jį formaliai buvo pranešta 2001 m. vasario 16 dieną.

23 Pranešime „CO“ pranešančiosios šalys pirmiausia nurodė, kad dėl koncentracijos poveikio pasiūlai atitinkamų sektorinių rinkų 4 ir 5 segmentuose yra nedaug priežasčių teigti, jog dėl šio susitarimo susikurs konglomeratas.

24 Manydama, kad susitarimas dėl koncentracijos kelia rimtų jo suderinamumo su bendrąja rinka abejonių, 2001 m. kovo 30 d. Komisija pagal reglamento 6 straipsnio 1 dalies c punktą pradėjo II tyrimo etapą.

25 2001 m. balandžio 6 d. laišku Komisija *Schneider* ir *Legrand* pateikė prašymą suteikti informacijos pagal reglamento 11 straipsnio 1 dalį.

26 Po šio prašymo 2001 m. balandžio 27 d. buvo priimtas formalus sprendimas pagal reglamento 11 straipsnio 5 dalį, kuris, remiantis 10 straipsnio 4 dalimi, sustabdė Komisijai nustatytą keturių mėnesių nuo II tyrimo etapo pradžios terminą priimti sprendimą dėl susitarimo, susijusio su koncentracijos suderinamumu.

27 Po to, kai *Cour d'appel de Paris* (Prancūzija), į kurį kreipėsi *Legrand* mažumos akcininkai, ginčydami viešo konkurso priimtinumą, priėmė sprendimą dėl panaikinimo, 2001 m. liepos 7 d. *Schneider* pateikė pakeistas viešo konkurso sąlygas, kurios buvo pripažintos priimtinomis, paskelbtos liepos 21 d. ir užbaigtos 2001 m. liepos 25 dieną.

28 2001 m. rugpjūčio 3 d. Komisija pateikė *Schneider* pranešimą apie kaltinimus, kuriame konstatuojama apie dominuojančios padėties sukūrimą arba sustiprinimą dėl susitarimo dėl koncentracijos sudarymo kai kuriose nacionalinėse sektorinėse rinkose.

29 2001 m. rugpjūčio 6 d. Vertybinių popierių komisija paskelbė galutinį *Schneider* viešo konkurso rezultatą, ir taip pastaroji įsigijo 98,7 % *Legrand* akcijų.

30 2001 m. rugpjūčio 16 d. atsakyme į pranešimą apie kaltinimus sandorio šalys ginčijo Komisijos taikomą rinkos apibrėžimą ir įtakos rinkų funkcionavimui analizę.

31 2001 m. rugpjūčio 29 d. įvyko jungtinis pranešančiųjų įmonių ir Komisijos tarnybų susitikimas, skirtas nustatyti galimus susitarimo dėl koncentracijos pakeitimus, kurie galėtų išspręsti Komisijos nurodytas konkurencijos problemas.

32 Šiuo klausimu *Schneider* kelis kartus Komisijai siūlė įvairias korekcines priemones.

33 2001 m. rugsėjo 25 d. už konkurencijos klausimus atsakingam komisarui adresuotame laiške *Schneider* ir *Legrand* išreiškė didelę nuostabą dėl neigiamos Komisijos reakcijos į jų paskutinius pasiūlymus, nes juose buvo numatytas *Legrand* pasitraukimas iš elektros komutatorių komponentų rinkų visoje Europos ekonominėje erdvėje (toliau – EEE).

34 2001 m. spalio 10 d. Komisija, remdamasi reglamento 8 straipsnio 3 dalimi, priėmė sprendimą 2004/275/EB (Byla COMP/M.2283 – *Schneider-Legrand*), paskelbiantį sandorį nesuderinamą su bendrąja rinka (OL L 101, 2004, p. 1, toliau – sprendimas dėl nesuderinamumo).

35 Sprendimo dėl nesuderinamumo 782 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad susitarimas dėl koncentracijos sukūrė dominuojančią padėtį, galinčią gerokai apriboti veiksmingą konkurenciją šiose sektorinėse nacionalinėse rinkose:

— lieto korpuso išjungiklių, miniatiūrinių išjungiklių ir skydų, skirtų elektros paskirstymo komutatoriams, rinkose Italijoje,

— miniatiūrinių išjungiklių, diferencinių išjungiklių ir dėžučių, skirtų elektros paskirstymo galutiniams komutatoriams, rinkose Danijoje, Ispanijoje, Italijoje ir Portugalijoje,

— atšakų išjungiklių rinkose Prancūzijoje ir Portugalijoje,

— laidų laikiklių rinkoje Jungtinėje Karalystėje,

— kištukų ir jungiklių rinkoje Graikijoje,

— hermetiškų prietaisų rinkoje Ispanijoje,

— tvirtinimo ir sujungimo medžiagų rinkoje Prancūzijoje,

— elektros transformacijos prekių rinkoje Prancūzijoje,

— kontrolės ir signalinės įrangos rinkoje Prancūzijoje.

36 Sprendimo dėl nesuderinamumo 783 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat nurodė, kad susitarimas dėl koncentracijos sustiprina dominuojančią padėtį, taip gerokai apribodamas veiksmingą konkurenciją šiose sektorinėse Prancūzijos rinkose:

— lieto korpuso išjungiklių, miniatiūrinių išjungiklių ir skydų, skirtų elektros paskirstymo komutatoriams, rinkoje,

— miniatiūrinių išjungiklių, diferencinių išjungiklių ir dėžučių, skirtų elektros paskirstymo galutiniams komutatoriams, rinkoje,

— kištukų ir jungiklių rinkoje,

— hermetiškų prietaisų rinkoje,

— avarinio apšvietimo arba autonominių avarinio apšvietimo blokų rinkoje.

37 Komisija taip pat nurodė, kad *Schneider* siūlomos korekcinės priemonės neišsprendžia sprendime dėl nesuderinamumo nurodytų konkurencijos problemų.

38 Kadangi turėdama 98,1 % *Legrand* kapitalo *Schneider* įvykdė koncentraciją, *a posteriori* pripažintą nesuderinama su bendrąja rinka, 2001 m. spalio 24 d. Komisija priėmė antrąjį pranešimą apie kaltinimus, siekdama išskirti *Schneider* ir *Legrand*.

39 Šiame dokumente Komisija ketino pagal reglamento 4 straipsnio 8 dalį įpareigoti *Schneider* atsisakyti tiek *Legrand* turto, kad ji nebeturėtų reikšmingos padėties, kad pakankamai realiai ir per pakankamai trumpą laiką būtų atkurta veiksminga konkurencija. Komisija taip pat įvertino, kad reikia nedelsiant patikėti *Schneider* dalyvavimo *Legrand* valdymą patyrusiam ir nepriklausomam įgaliotiniui.

40 Vadovaudamasi reglamento 7 straipsnio 4 dalimi, Komisija 2001 m. gruodžio 4 d. *Schneider* pateikto prašymo pagrindu leido pastarajai įgyvendinti su jos dalyvavimu *Legrand* susijusias balsavimo teises, tarpininkaujant *Schneider* pasiūlytam įgaliotiniui pagal Komisijos patvirtintoje pavedimo sutartyje nustatytas sąlygas.

41 2001 m. gruodžio 10 d. *Schneider* ir įgaliotinis *Salustro Reydel Management* pasirašė pavedimo sutartį.

42 2001 m. gruodžio 13 d. *Schneider* pateikė Pirmosios instancijos teismui ieškinį siekdama panaikinti sprendimą dėl nesuderinamumo (byla T-310/01) ir atskiru dokumentu – prašymą Pirmosios instancijos teismui priimti sprendimą dėl ieškinio taikant pagreitintą procedūrą pagal jo Procedūros reglamento 76a straipsnį.

43 2002 m. sausio 23 d. Pirmosios instancijos teismas atmetė šį prašymą atsižvelgęs į bylos pobūdį ir ypač į ieškinio bei jo priedų apimtį.

44 Komisija, remdamasi reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, 2002 m. sausio 30 d. priėmė sprendimą (toliau – sprendimas dėl atskyrimo), kuriuo pareikalavo, kad *Schneider* atsiskirtų nuo *Legrand* per 9 mėnesių terminą, pasibaigiantį 2002 m. lapkričio 5 dieną.

45 Sprendimu dėl atskyrimo buvo uždrausta *Schneider* atsiskirti tam tikrą *Legrand* veiklą, nustatyta pareiga *Legrand* įgijėjui ar įgijėjams gauti išankstinį Komisijos sutikimą ir uždrausta *Schneider* vėliau atgauti kai kurią *Legrand* veiklą.

46 2002 m. kovo 18 d. *Schneider* pateikė ieškinį siekdama panaikinti sprendimą dėl atskyrimo (byla T-77/02), prašymą priimti sprendimą dėl šio ieškinio taikant pagreitintą procedūrą ir prašymą atidėti sprendimo dėl atskyrimo įgyvendinimą (byla T-77/02 R).

47 Prašymas taikyti pagreitintą procedūrą byloje T-77/02 buvo patenkintas Pirmosios instancijos teismo sprendimu, apie kurį šalims pranešta 2002 m. kovo 25 dieną.

48 2002 m. balandžio 5 d. surengtas neformalus pirmosios kolegijos pirmininko ir teisėjo pranešėjo susitikimas su bylos T-310/01 šalių atstovais.

49 2002 m. balandžio 23 d. įvykus posėdžiui dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo byloje T-77/02, Komisija 2002 m. gegužės 8 d. laišku pratęsė *Schneider* nustatytą terminą atsiskirti nuo *Legrand* iki 2003 m. vasario 5 dienos, nepažeidžiant atsiskyrimo proceso etapų įgyvendinimo per pratęstą terminą.

50 2002 m. gegužės 3 d. Pirmosios instancijos teismas (pirmoji kolegija) išklausęs Komisiją nusprendė patenkinti *Schneider* prašymą priimti sprendimą byloje T-310/01 taikant pagreitintą procedūrą, atsižvelgdamas į *Schneider* patvirtinimą, kad ji laikysis 2002 m. balandžio 12 d. pateikto sutrumpinto savo ieškinio varianto.

51 Atsižvelgdama į Komisijos 2002 m. gegužės 8 d. laišku suteiktą atsiskyrimo termino pratęsimą, *Schneider* 2002 m. gegužės 14 d. laišku atsiėmė prašymą dėl sprendimo įgyvendinimo atidėjimo byloje T-77/02 R.

52 2002 m. gegužės 28 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo pirmininkas nusprendė išbraukti bylą T-77/02 R iš registro ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą, kol bus priimtas sprendimas dėl ieškinio pagrindinėje byloje T-77/02.

53 Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininko 2002 m. birželio 6 d. Nutartimis *Legrand, Comité central d'entreprise de la SA Legrand* ir *Comité Européen du groupe Legrand* buvo leista įstoti į bylas T-310/01 ir T-77/02 palaikyti Komisijos išvadas dėl *Legrand* suinteresuotumo išspręsti ginčus, nes jos padėtį tiesiogiai veikia priimtų sprendimų palikimas galioti arba panaikinimas.

54 *Schneider* pasirengė perleisti *Legrand*, jei du jos pateikti ieškiniai dėl panaikinimo būtų atmesti, ir dėl to 2002 m. liepos 26 d. su konsorciumu *Wendel-KKR* sudarė perleidimo sutartį, kuri turėjo būti įgyvendinta ne vėliau kaip 2002 m. gruodžio 10 d. ir į kurią įtraukta sąlyga, leidžianti *Schneider*, atlyginus nuostolius dėl sutarties nutraukimo, iki 2002 m. gruodžio 5 d. nutraukti sutartį, jei būtų panaikintas sprendimas dėl nesuderinamumo.

55 2002 m. spalio 22 d. Sprendimu *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-310/01, Rink. p. II-4071, toliau – sprendimas *Schneider I*) Pirmosios instancijos teismas panaikino sprendimą dėl nesuderinamumo, motyvuodamas sektorinių nacionalinių rinkų už Prancūzijos ribų analizės ir vertinimo klaidomis, taip pat gynybos teisių pažeidimu netinkamai analizuojant susitarimo dėl koncentracijos poveikį Prancūzijos sektorinėms rinkoms ir *Schneider* pasiūlytas korekcines priemones.

56 Dėl pirmojo klausimo sprendime *Schneider I* konstatuota:

„256 <…> Komisija <…> pervertino naujo subjekto ekonominę galią, 782 ir 783 konstatuojamosiose dalyse nurodytose nacionalinėse sektorinėse rinkose į savo analizę įtraukdama susitarimo dėl koncentracijos poveikį šioms rinkoms visoje prekių grupėje, o tai neatspindi tikrosios konkurencijos situacijos šiose rinkose po susitarimo dėl koncentracijos <…>.

257 Tokie patys argumentai turi būti pritaikyti po susijungimo atsiradusio subjekto prekių ženklų visumai, kurių nepalyginamas pobūdis taip pat išplaukia iš pranešusiųjų šalių EEE teritorijoje turimų prekių ženklų abstraktaus sujungimo.

<…>

296 <…> atsisakydama į *ABB* ir *Siemens* rinkos dalis įtraukti šių grupių įvykdytą bendrą elektros komutatorių komponentų pardavimą Komisija neįvertino dviejų svarbių po susijungimo atsiradusio subjekto konkurentų ekonominės galios ir kartu pervertino šio subjekto galią Prancūzijos ir Italijos elektros paskirstymo komutatorių komponentų rinkose ir Danijos, Ispanijos, Prancūzijos, Italijos ir Portugalijos galutinių elektros komutatorių komponentų rinkose.

<…>

404 Pirmosios instancijos teismas mano, kad prieš tai konstatuotos Komisijos atliktos susitarimo dėl koncentracijos poveikio analizės klaidos, trūkumai ir prieštaravimai <…> yra gana rimti.

405 Vadovaudamasi tuo, kad po susijungimo atsiradęs subjektas veikia visoje EEE, Komisija įtraukė ekonominės galios požymius, kurie nėra susiję su sandorio paveiktomis nacionalinėmis sektorinėmis rinkomis, ir taip nepagrįstai padidino sandorio poveikį šioms rinkoms.

406 Šiuo klausimu reikia priminti, kad jokios sprendime nurodytos faktinės aplinkybės neleidžia teigti, kad siūlomas sandoris galėtų kelti konkurencijos problemų kitose rinkose, išskyrus Prancūzijos ir kitų šešių valstybių sektorines rinkas, kurios sprendimo 782 ir 783 konstatuojamosiose dalyse apibrėžiamos kaip paveiktos sandorio.

407 Ypač svarbu, kad sprendime nėra jokios ginčijamos koncentracijos nepaliestų nacionalinių sektorinių rinkų konkurencijos struktūros analizės <…>.

408 Dėl platinimo sistemos analizės spragų ir prieštaravimų Komisija taip pat negalėjo kaip reikšmingų konkurencinių dėl susijungimo atsiradusio subjekto pranašumų pripažinti nei tariamos jo privilegijuotos prieigos prie platinimo, atsirandančios dėl padėties visų mažos įtampos elektros įrenginių rinkų platinimo lygyje, nei didmenininkų negalėjimo taikyti konkurencinių apribojimų naujajam subjektui.

409 Dėl abstraktaus ir atskiro nagrinėjamų nacionalinių sektorinių rinkų pobūdžio ekonominės galios rodikliai, kildinami iš įvairaus prekių asortimento ir nepalyginamos *Schneider Legrand* grupės prekių ženklų visumos, lėmė ir tai, kad Komisija pervertino susitarimo dėl koncentracijos įtaką <…> jo paveiktoms nacionalinėms sektorinėms rinkoms.

410 Tas pats taikoma Komisijos atsisakymui atsižvelgti į bendrą *ABB* ir *Siemens* pirkimą nacionalinėse susitarimo dėl koncentracijos paveiktose elektros komutatorių komponentų rinkose ir ypač šio susitarimo pasekmių Danijos galutinių komutatorių komponentų bei Italijos paskirstymo komutatorių komponentų rinkose analizės trūkumus.

411 Todėl prieš tai nurodytos analizės ir vertinimo klaidos yra tokios, kad susitarimo dėl koncentracijos poveikio ekonominis įvertinimas netenka įrodomosios galios, <…> kuria pagrįstas ginčijamas sprendimas dėl nesuderinamumo.

412 Tačiau, nepaisant Komisijos sprendimo, kuriuo konstatuojamas susitarimo dėl koncentracijos nesuderinamumas su bendrąja rinka, spragų apimties, jos negali būti sprendimo panaikinimo pagrindas, jei ir tiek, kiek kiti šiame sprendime pateikti įrodymai leidžia Pirmosios instancijos teismui nustatyti, kad susitarimo dėl koncentracijos įvykdymas bet kuriuo atveju sukurtų arba sustiprintų dominuojančią padėtį ir dėl to gerokai suvaržytų veiksmingą konkurenciją reglamento 2 straipsnio 3 dalies prasme <…>.

413 Šiuo atveju vien nustatytų klaidų nepakanka suabejoti 782 ir 783 konstatuojamosiose dalyse Komisijos pateiktais kaltinimais dėl visų išvardytų Prancūzijos sektorinių rinkų.

414 Pirmosios instancijos teismas šiuo klausimu pažymi, kad *Schneider* iš esmės neginčijo susitarimo dėl koncentracijos poveikio <…> šioms rinkoms. Atvirkščiai, ji nusprendė kaltinti Komisiją pasinaudojus konkurencijos padėtimi Prancūzijos rinkose po susitarimo dėl koncentracijuos ir padarius išvadas apie kitas paveiktas nacionalines sektorines rinkas <…>.

415 Iš tikrųjų, atsižvelgus į sprendime nurodytas faktines aplinkybes, neįmanoma nesutikti su Komisijos išvada, kad siūlomas susitarimas Prancūzijos rinkose, kuriose abi pranešančios šalys jau buvo labai stiprios, sukurtų arba sustiprintų dominuojančią padėtį ir dėl to būtų itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje reglamento 2 straipsnio 3 dalies prasme <…>.

416 Iš sprendimo išplaukia, kad grupė *Schneider Legrand* kiekvienoje iš paveiktų Prancūzijos rinkų turėjo rinkos dalis, atspindinčias dominavimą arba stiprią dominuojančią padėtį, atsižvelgiant į pagrindinių sujungto subjekto konkurentų silpną padėtį ir rinkos dalių išskaidymą <…>.

417 Be to, Komisija nustatė <…> ir *Schneider* dėl to neprieštaravo, o tai irgi išplaukia iš sprendimo, kad didmenininkų mokamos mažos įtampos elektros

įrangos kainos prieš koncentracijos įgyvendinimą buvo vidutiniškai gerokai aukštesnės Prancūzijoje nei kitose paveiktose nacionalinėse rinkose.

418 <…> neginčijama, kad kaltinimuose nurodytose sektorinėse rinkose pranešusiųjų šalių konkurencija buvo labai reikšminga ir kad dėl susitarimo dėl koncentracijos <…> išnyktų reikšmingas konkurencijos faktorius.

<…>

419 Taigi sprendimą pagrindžianti ekonominė analizė gali būti laikoma nepakankama tik visoms paveiktoms nacionalinėms sektorinėms rinkoms, išskyrus Prancūzijos rinkas, kurios, be abejonės, sudaro žymią bendrosios rinkos dalį reglamento 2 straipsnio 3 dalies prasme <…>.“

57 Dėl *Schneider* gynybos teisių pažeidimo, kylančio iš susitarimo dėl koncentracijos poveikio Prancūzijos sektorinėms rinkoms analizės, ir ieškovės pasiūlytų korekcinių priemonių sprendime *Schneider I* nurodyta, kad:

„444 Komisija <…> turėjo aiškiau paaiškinti siūlomo susitarimo dėl koncentracijos keliamas konkurencijos problemas, kad pranešančios šalys galėtų tinkamai ir per reikiamą laiką pateikti pasiūlymus dėl būtinų turto perleidimų arba pripažinti susitarimą dėl koncentracijos suderinamą su bendrąja rinka.

445 <…> iš (2001 m. rugpjūčio 3 d.) pranešimo apie kaltinimus teksto nėra aišku, kad jame pakankamai aiškiai ir tiksliai buvo išnagrinėtas *Schneider* padėties sustiprėjimas Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos didmenininkų atžvilgiu ne vien dėl *Legrand* pardavimo prisidėjimo elektros komutatorių komponentų rinkose, bet ir dėl *Legrand* pirmaujančios padėties instaliacinės elektros įrangos segmentuose. Ypač reikia pastebėti, kad pranešimo apie kaltinimus pagrindinėje išvadoje išvardytos įvairios susitarimo dėl koncentracijos paveiktos nacionalinės sektorinės rinkos <…>, neatskleidžiant, kad vienos iš dviejų pranešusiųjų šalių turima padėtimi prekių rinkoje yra sutvirtinama kitos šalies turima padėtis kitoje sektorinėje rinkoje.

<…>

453 <…> pranešimas apie kaltinimus neleido *Schneider* įvertinti visas Komisijos nustatytas dėl koncentracijos kilusias konkurencijos problemas <…> Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos platinimo rinkoje.

454 Iš to išplaukia, kad *Schneider* teisės į gynybą buvo pažeistos įvairiais atžvilgiais.

455 Pirma, iš *Schneider* buvo atimta galimybė tinkamai iš esmės ginčyti Komisijos teiginį, kad platinimo srityje dėl pirmaujančios *Legrand* padėties instaliacinės įrangos sektoriuje *Schneider* dominuojanti padėtis Prancūzijoje sustiprės paskirstymo ir galutinių komutatorių komponentų sektoriuje.

456 *Schneider* taip pat neturėjo galimybės tinkamai pristatyti savo pastabų šiuo klausimu atsakyme į pranešimą apie kaltinimus ir per 2001 m. rugpjūčio 21 d. posėdį.

457 Jei taip nebūtų atsitikę, Komisija galėtų iš naujo įvertinti savo poziciją arba, atvirkščiai, patvirtinti teiginį naujais įrodymais, kad bet kuriuo atveju būtų galimi sprendimo pakeitimai.

458 Todėl turi būti laikoma, kad *Schneider* negalėjo pasinaudoti galimybe tinkamai ir per reikiamą laiką pristatyti pasiūlymus dėl turto perleidimo, kurių pakaktų išspręsti Komisijos nurodytas konkurencijos problemas nagrinėjamose Prancūzijos sektorinėse rinkose.

459 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad *Schneider* posėdyje pažymėjo neturėjusi galimybės tinkamai ir per reikiamą laiką pasiūlyti sprendimo būdų toms konkurencijos problemoms, dėl kurių ji neginčijo sprendimo.

460 Todėl iš *Schneider* netiesiogiai galėjo būti atimta galimybė gauti patvirtinimą, kurį Komisija galėjo duoti dėl siūlomų prevencijos priemonių, jei pranešančioms šalims būtų suteikta teisė per reikiamą laiką pateikti pasiūlymus dėl pakankamos apimties turto perleidimo, kad būtų išspręstos visos Komisijos nurodytos konkurencijos problemos platinimo srityje Prancūzijoje.

461 Šių pažeidimų pasekmės yra dar rimtesnės, nes prevencijos priemonės, kaip per posėdį daug kartų nurodė Komisija, yra vienintelis būdas išvengti

susitarimo dėl koncentracijos paskelbimo nesuderinamu pagal reglamento 2 straipsnio 3 dalį.

462 Kadangi dėl šių priežasčių buvo pažeistos teisės į gynybą, prieštaravimą reikia patenkinti.

463 Tokiomis aplinkybėmis sprendimas turi būti panaikintas ir nėra reikalo priimti sprendimo dėl kitų *Schneider* pateiktų ieškinį paremiančių prieštaravimų ir argumentų, kurie pirmiausia nukreipti prieš Komisijos atliktą *Schneider* pateiktų turto perleidimo pasiūlymų, kuriais siekiama suderinti susitarimą dėl koncentracijos su bendrąja rinka, įvertinimą.

464 Iš tikrųjų pagal EB 233 straipsnį Komisija privalo imtis priemonių šiam sprendimui dėl panaikinimo įgyvendinti.

465 Šios įgyvendinimo priemonės turi atitikti motyvus, kuriais pagrįsta sprendimo rezoliucinė dalis (žr. 1988 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Asteris ir kt. prieš Komisiją*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, Rink. p. 2181, 27 punktą). Atitinkamais šio sprendimo motyvais nurodoma, kad tuo atveju, jei būtų atnaujintas tyrimas dėl koncentracijos suderinamumo, pati *Schneider* paveiktų nacionalinių sektorinių rinkų, tai yra sektorinės rinkos Prancūzijoje, kurioms daroma įtaka ir kurių ekonominė analizė sprendime dėl nesuderinamumo šiuo sprendimu nebuvo atmesta, atžvilgiu efektyviai gintųsi ir prireikus pasiūlytų korekcines priemones, atsižvelgiant į Komisijos nurodytus ir patikslintus kaltinimus.“

58 Dėl šių priežasčių 2002 m. spalio 22 d. Sprendimu *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-77/02, Rink. p. II-4201, toliau – sprendimas *Schneider II*) Pirmosios instancijos teismas panaikino sprendimą dėl atskyrimo, nes šis sprendimas yra panaikinto sprendimo dėl nesuderinamumo įgyvendinimo priemonė ir nėra reikalo nagrinėti kitų išskirtinai sprendime dėl atskyrimo iškeltų neteisėtumo pagrindų.

59 Komisija nepateikė apeliacinių skundų dėl sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II* ir todėl jie įsiteisėjo.

60 2002 m. spalio 29 d. laiške *Schneider* atkreipė dėmesį į ilgą procedūros trukmę ir dėl to atsirandančias rimtas finansines pasekmes ir patvirtino, kad jos 2001 m. rugsėjo 24 d. pateiktos korekcinės priemonės Prancūzijai galėtų būti susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo pakartotinio nagrinėjimo laikinas pagrindas laukiant, kol bus suformuluoti galimi kaltinimai.

61 Komisija 2002 m. lapkričio 15 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie koncentracijos kontrolės procedūros atnaujinimą (OL C 279, 2002, p. 22), patikslindama, kad pagal Reglamento Nr. 4064/89 10 straipsnio 5 dalį tyrimo terminai bus pradėti taikyti nuo 2002 m. spalio 23 d., tai yra kitą dieną po sprendimo *Shneider I* paskelbimo. Komisija taip pat nurodė, kad atlikus preliminarų I etapo tyrimą ir nedarant įtakos galutiniam sprendimui koncentracija galėtų priklausyti reglamento reguliavimo sričiai, ir pasiūlė tretiesiems asmenims pateikti galimas pastabas.

62 2002 m. lapkričio 13 d. pranešime apie kaltinimus Komisija informavo *Schneider*, kad susitarimas dėl koncentracijos gali kenkti konkurencijai Prancūzijos sektorinėse rinkose dėl *Schneider* ir *Legrand* didelių rinkos dalių sutapimo, tradicinės jų konkurencijos išnykimo, *Schneider* ir *Legrand* turimų prekių ženklų sujungimo svarbos, jo galios didmenininkams ir bet kurio konkurento negalėjimo pakeisti konkurencinio spaudimo, kurį darė *Legrand* prieš įgyvendinant susitarimą.

63 Komisija pažymėjo:

„Todėl dėl susitarimo dėl koncentracijos kiekvienoje paveiktoje rinkoje, kurioje viena ar kita šalis užėmė dominuojančią padėtį iki susitarimo, pašalinamas tiesioginis konkurentas, vienintelis galėjęs sukelti konkurencinius suvaržymus dominuojančiai įmonei, dėl atsiradusios galimybės remtis labai stipria tos pačios grupės padėtimi kituose to paties sektoriaus segmentuose, ypač kai tai susiję su jų prekių ženklų reputacija ir verslo ryšiais su didmenininkais."

64 2002 m. lapkričio 14 d. *Schneider* pateikė Komisijai pasiūlymą dėl korekcinių priemonių, skirtų panaikinti *Schneider* ir *Legrand* sutampančias veiklas paveiktose sektorinėse rinkose Prancūzijoje.

65 2002 m. lapkričio 25 d. laišku *Schneider* nurodė Komisijai, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra susitarimo dėl koncentracijos įtakos rinkoms tyrimo, 2002 m. lapkričio 13 d. Komisijos pranešime apie kaltinimus nurodyti argumentai yra netikslūs ir nereiškia konkurencijos suvaržymo paveiktose rinkose ir kad Komisijos nurodytos bendros pastabos neatitiko tikrovės.

66 2002 m. lapkričio 29 d. laišku Komisija informavo *Schneider*, jog vėliau jai pasiūlytos korekcinės priemonės nebuvo pakankamos, kad pašalintų visas problemas, kurios kyla dėl susitarimo dėl koncentracijos įtakos konkurencijai, nes yra abejonių dėl perleistos veiklos gyvybingumo bei autonomijos ir dėl korekcinių priemonių negalėjimo sukurti atsvaros *Schneider* ir *Legrand* galiai.

67 2002 m. lapkričio 29 d. Sprendimu *Cour d'appel de Versailles* (Prancūzija), priimdamas sprendimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, konstatavo, kad dėl *Schneider* pateiktų pasiūlymų dėl korekcinių priemonių nebuvo gautas išankstinis *Legrand* prezidento pritarimas, taip pažeidžiant minėto 2001 m. sausio 12 d. laiško sąlygas, ir dėl to įpareigojo *Schneider* atšaukti „pasiūlymus perleisti *Legrand* turtą negavus jo sutikimo".

68 2002 m. gruodžio 2 d. laišku *Schneider* priekaištavo Komisijai, kad ši ginčija pasiūlytų korekcinių priemonių gyvybingumą ir tinkamumą, siekdama užtikrinti konkurencingą Prancūzijos rinką, ir nurodė, kad šioje labai ankstyvoje procedūros stadijoje Komisijos pateikta pozicija užkerta kelią diskusijoms. Taigi, siekdama panaikinti daugiau kaip metus trukusį neapibrėžtumą, *Schneider* informavo Komisiją, kad nusprendė *Legrand* parduoti *Wendel/KKR*.

69 2002 m. gruodžio 3 d. faksu *Schneider* Komisijai patvirtino savo sprendimą ir kartu patikslino, kad, laikantis 2002 m. liepos 26 d. perleidimo sutarties nuostatų, *Legrand* pardavimas *Wendel-KKR* daugiau nereiškia jokios jos iniciatyvos ir turi įvykti 2002 m. gruodžio 10 dieną.

70 2002 m. gruodžio 4 d. Sprendimu Komisija pranešė pradėjusi susitarimo dėl koncentracijos II tyrimo etapą ir patvirtino, kad *Schneider* pateikti pasiūlymai dėl korekcinių priemonių toje tyrimo stadijoje nepanaikino rimtų abejonių dėl sandorio suderinamumo su bendrąja rinka, atsižvelgiant į jo poveikį sprendimo dėl nesuderinamumo 782 ir 783 konstatuojamosiose dalyse nurodytoms sektorinėms rinkoms Prancūzijoje.

71 Komisija, be kita ko, nurodė, kad siūlomi perdavimo veiksmai yra susiję su *Legrand* turtu ir gali prieštarauti *Cour d'appel de Versailles* sprendimui, ir papildomai atmetė siūlomas priemones dėl su įmonių gyvybingumu ir savarankiškumu susijusių priežasčių.

72 2002 m. gruodžio 10 d. *Schneider* savo turimą *Legrand* dalį perleido *Wendel-KKR* ir kitą dieną apie tai informavo Komisijos tarnybas.

73 Komisija 2002 m. gruodžio 13 d. laišku informavo *Schneider* nutraukianti tyrimo procedūrą dėl to, kad neliko objekto, nes *Schneider* nebekontroliavo *Legrand*.

74 2003 m. vasario 10 d. *Schneider* pareiškė ieškinį dėl 2002 m. gruodžio 4 d. Sprendimo pradėti II tyrimo etapą ir 2002 m. gruodžio 13 d. Sprendimo dėl užbaigimo panaikinimo (byla T-48/03).

75 2004 m. spalio 29 d. Nutartimis *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-310/01 DEP ir T-77/02 DEP, nepaskelbta Rinkinyje) Pirmosios instancijos teismas byloje T-310/01 nustatė 419 595,32 euro, o bylose T-77/02 ir T-77/02 R – 426 275,06 euro dydžio *Schneider* iš Komisijos atlygintinas išlaidas.

76 2006 m. sausio 31 d. Nutartimi *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-48/03, Rink. p. II-111) Pirmosios instancijos atmetė kaip nepriimtiną ieškinį dėl panaikinimo T-48/03, nes ginčijami sprendimai dėl II tyrimo etapo pradžios ir užbaigimo *Schneider* žalos nepadarė.

77 Pareiškimu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2006 m. balandžio 12 d., *Schneider* pateikė apeliacinį skundą dėl šios nutarties.

78 2007 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo nutartimi (*Schneider Electric prieš Komisiją* C-188/06 P, Rink. p. I-35) šis apeliacinis skundas buvo atmestas. Šios nutarties 48 punkte Teisingumo Teismas nustatė, kad nuspręsdama atnaujinti susitarimo dėl koncentracijos I tyrimo procedūros etapą Komisija siekė padaryti tinkamas išvadas iš sprendimo *Schneider I*, taip imdamasi visų reikiamų apsaugos priemonių išvengti *Schneider* teisių į gynybą pažeidimo.

Procesas ir šalių reikalavimai

79 2003 m. spalio 10 d. pateiktu pareiškimu *Schneider* pareiškė nagrinėjamą ieškinį dėl žalos atlyginimo.

80 2003 m. gruodžio 2 d. Sprendimu Pirmosios instancijos teismo pirmininkas paskyrė bylą ketvirtajai kolegijai.

81 2003 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija) priėmė proceso organizavimo priemonę, kuria apribojo ginčo apimtį Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo principu ir žalos įvertinimo metodologija.

82 2004 m. balandžio 20 d. ir gruodžio 6 d. Nutartimis Vokietijos Federacinei Respublikai ir Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą atitinkamai pirmajai palaikyti Komisijos, o antrajai – *Schneider* reikalavimus.

83 Komisijos prašymu 2004 m. spalio 13 d. Pirmosios instancijos teismas nusprendė perduoti bylą ketvirtajai išplėstinei kolegijai.

84 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir raštu pateikti klausimus pagrindinėms šalims, į kuriuos jos atsakė per nustatytus terminus.

85 2007 m. balandžio 25 d. įvykusiame teismo posėdyje išklausyti šalių pareiškimai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

86 *Schneider*, palaikoma Prancūzijos Respublikos, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pagrindinis reikalavimas:

— priteisti iš Bendrijos 1 663 734 716,76 eurų sumą, sumažintą susigrąžintinų išlaidų dydžiu, nustatytu nutartimis dėl mokesčių bylose T-310/01 DEP ir T-77/02 DEP, ir padidintą, pirma, 4 % metinio dydžio delspinigiais nuo 2002 m. gruodžio 4 d. iki visiško sumokėjimo ir, antra, mokesčio, kurį *Schneider* turės sumokėti gavusi jai priteistą kompensaciją, dydžiu;

— papildomai:

— pripažinti ieškinį priimtiną,

— konstatuoti deliktinę Bendrijos atsakomybę,

— nustatyti procedūrą, kuria vadovaujantis būtų nustatyta *Schneider* patirtos atlygintinos žalos suma,

— bet kuriuo atveju priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

87 Komisija, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir kaip visą nepagrįstą,

— priteisti iš *Schneider* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumo

Šalių argumentai

88 Nepareikšdama prieštaravimo dėl nepriimtinumo Procedūros reglamento 114 straipsnio pagrindu, Komisija atsiliepime į ieškinį nurodo, kad kai kuriuose *Schneider* teiginiuose yra bendros nuorodos į jos tris ieškinius dėl panaikinimo pagrindžiančius argumentus bylose T-310/01, T-77/02 ir T-48/03 , kurie objektu

arba apibūdinimu skiriasi nuo šio ieškinio dėl žalos atlyginimo argumentų. Tokios bendros nuorodos neatitinka Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmosios pastraipos ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto.

89 Taigi Komisija ginčija tik ieškinyje nurodytų argumentų pagrįstumą ir todėl nemano turinti atsakyti į trijuose ieškiniuose dėl panaikinimo išdėstytus panaikinimo pagrindus paremiančius argumentus, nes jie nėra pakartoti šiame ieškinyje ir į juos tik daromos nuorodos.

90 Be to, Komisija nurodo, kad ieškinyje nebuvo bandoma nustatyti, pateisinti ir įrodyti tariamo ryšio tarp elgesio, kuriuo ji kaltinama, ir visų nurodomų žalos dalių.

91 *Schneider* iš esmės atsako, kad visų ieškinyje išdėstytų argumentų pateikimas tenkina taikomų ir Bendrijos teismų praktikos išaiškintų procedūros taisyklių priimtinumo sąlygas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

92 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą, kuri taikoma Pirmosios instancijos teismo procese pagal šio Statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą ir pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 straipsnio c punktą, visuose ieškiniuose turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pateiktų teisinių argumentų santrauka.

93 Šis nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, jei reikia, be papildomos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą reikia, kad pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis paremtas, išplauktų, bent jau glaustai, bet nuosekliai ir suprantamai iš paties ieškinio teksto (2005 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją*, T-294/04, Rink. p II-2719, 23 punktas).

94 Kad šie reikalavimai būtų patenkinti, ieškinyje dėl Bendrijos institucijos sukeltos žalos atlyginimo turi būti pateikti įrodymai, leidžiantys nustatyti veiksmus, kuriais ieškovas kaltina instituciją, priežastis, dėl kurių jis teigia, kad tarp veiksmų ir jo tariamai patirtos žalos yra priežastinis ryšys, ir žalos pobūdį bei apimtį (2002 m. sausio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Biret et Cie prieš Tarybą*, T-210/00, Rink. p. II-47, 34 punktas, patvirtintas apeliacinėje instancijoje 2003 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Biret ir Cie prieš Tarybą*, C-94/02 P, Rink. p. I-10565).

95 Šiuo atveju, nepaisant svarbos ir skaičiaus, nuorodos ieškinyje į argumentus, skirtus pagrįsti ieškinių bylose T-310/01, T-77/02 ir T-48/03 panaikinimo pagrindus, turėtų būti vertinamos tik kaip ieškinyje išdėstytų neteisėtų veiksmų, tariamai lėmusių elgesį, dėl kurio kaltinama Komisija, pakartojimas, kurio priimtinumo Komisija formaliai neginčija.

96 Atsižvelgiant į tai, kad trijų ieškinių dėl panaikinimo ir šio ieškinio dėl žalos atlyginimo šalys ir teisinis pagrindas, t. y. kad Komisijos elgesį lėmę neteisėti veiksmai, sutampa, reikia patvirtinti ieškinio argumentuose pateiktų nuorodų, kurios pačios yra priimtinos, į trijų ieškinių dėl panaikinimo pagrindus priimtinumą.

97 Taip pat reikia atmesti Komisijos argumentus dėl nepriimtinumo, kad ieškinys netinkamai įrodo tariamą priežastinį žalos ir elgesio ryšį, kuriuo kaltinama Komisija.

98 Pirmosios instancijos teismo manymu, ieškinyje pateiktas priežastinio ryšio aprašymas atitinka minimalius formalius teisės aktų ir teismų praktikos nustatytus ieškiniams taikomus reikalavimus. Jis pakankamai aiškus ir tikslus, kad Komisija galėtų pateikti savo gynybos argumentus, o Pirmosios instancijos teismas tinkamai priimtų sprendimą dėl *Schneider* pateiktų žalos atlyginimo reikalavimų, kuriuose ji nurodo, kad du sprendimą dėl nepriimtinumo lėmę neteisėti veiksmai jai tiesiogiai padarė žalą ir kad visas Komisijos elgesys susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros metu užkirto kelią ieškovei sumažinti šią žalą ir kartu prašomo žalos atlyginimo dydį.

99 Taigi reikia atmesti Komisijos šiuo klausimu pateiktas pastabas ir pripažinti priimtinais šį ieškinį dėl žalos atlyginimo ir visus jį pagrindžiančius argumentus.

Dėl esmės

Bendrieji šalių argumentai

100 *Schneider* tvirtina, kad, pirma, Komisijos atlikto susitarimo dėl koncentracijos poveikio nacionalinėms sektorinėms rinkoms už Prancūzijos ribų tyrimo trūkumai ir, antra, ieškovės teisių į gynybą pažeidimas 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešime apie kaltinimus, nepakankamai pagrindus *Schneider* dominuojančią padėtį paskirstymo ir galutinių komutatorių komponentų sektoriuje bei geresnę *Legrand* padėtį

instaliacinės įrangos segmentuose Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos didmeninio platinimo srityje, yra du pakankamai akivaizdūs *Schneider I* sprendime dėl nesuderinamumo pripažinti ir teises asmenims suteikiančių teisės normų pažeidimai.

101 Susitarimas dėl koncentracijos negalėjo būti įgyvendintas vien dėl neteisėtų Komisijos veiksmų. Tai reiškia, kad dviejų nurodytų akivaizdžių pažeidimų priimant sprendimą dėl nesuderinamumo tiesioginė pasekmė buvo ieškovės turto vertės sumažėjimas, kurį sudarė, pirma, *Legrand* turto atžvilgiu patirti nuostoliai, antra, prarastas pelnas dėl negalėjimo įvykdyti sandoriu numatytos sinergijos ir dėl vėlesnio grupės verslo strategijos žlugimo ir, trečia, labai neigiamas poveikis ieškovės reputacijai.

102 Sprendimas dėl nepriimtinumo taip pat tiesiogiai lėmė *Schneider*, pirma, išlaidas, susijusias su administracinėje *Schneider* ir *Legrand* atskyrimo procedūroje ir iš naujo įvertinant susitarimą dėl koncentracijos po *Schneider I* ir *Schneider II* sprendimų paskelbimo dalyvavusio *ad hoc* įgaliotinio honoraru, ir, antra, išlaidas, patirtas pateikiant ieškinius T-310/01, T-77/02 ir T-77/02 R Pirmosios instancijos teisme, kai minėtomis dviem 2004 m. spalio 29 d. Nutartimis dėl mokesčių *Schneider Electric prieš Komisiją* (T-310/01 DEP ir T-77/02 DEP) buvo sumažintas susigrąžintinų išlaidų dydis.

103 Priešiškas Komisijos elgesys *Schneider* atžvilgiu susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros metu tęsėsi ir sustiprėjo priėmus sprendimą dėl nesuderinamumo, kuris, nors ir nesukėlė pradinės žalos, vis dėlto prisidėjo prie jos galutinio dydžio nustatymo.

104 Savo požiūriu Komisija iš tikrųjų, pirma, padidino pradinę dėl sprendimo dėl nesuderinamumo patirtą žalą ir, antra, padarė ieškovei papildomų nuostolių dėl kai kurių mokėjimų, kuriuos ji turėjo atlikti nuo 2001 m. spalio 10 dienos.

105 Pirmiausia Komisija nuo kontrolės procedūros pradžios nesąžiningai elgėsi su *Schneider*, vėliau, po sprendimo dėl nesuderinamumo, pažeidė ieškovės teisę būti išklausytai nešališkos institucijos ir šiurkščiai pažeidė reglamento institucijai suteiktą išimtinę kontrolės kompetenciją. Iš naujo nagrinėdama susitarimą dėl koncentracijos Komisija nevykdė sprendimo *Schneider I* gera valia ir taip dar kartą pažeidė ieškovės teises į gynybą ir galiausiai atliko neteisingą, nesąžiningą ir diskriminuojančią korekcinių priemonių analizę.

106 Antra, dėl Komisijos nelankstumo nustatant *Schneider* ir *Legrand* atskyrimo sąlygas ir terminą *Schneider* patyrė įvairių išlaidų dėl honorarų teisės, bankų ir mokesčių patarėjams ieškant įvairių galimų atskyrimo sąlygų variantų. Galiausiai, pasinaudodama tarp *Schneider* ir *Legrand* po sprendimo dėl nesuderinamumo atsiradusia įtampa, Komisija paskatino *Legrand* 2002 m. lapkričio mėn. pateikti teisinį ieškinį prieš *Schneider* Prancūzijoje, vėliau pasinaudojo nacionalinio teismo sprendimu siekdama sukliudyti ieškovės bandymams gauti patvirtinimą, kad susitarimas dėl koncentracijos yra suderinamas su bendrąja rinka. Tai sukėlė papildomų išlaidų, kurių *Schneider* niekada neturėjo patirti.

107 Komisija iš esmės atsako, kad nė vienas iš sprendimu *Schneider I* pripažintų pažeidimų sprendime dėl nesuderinamumo nėra pakankamai sunkus, kad galėtų būti pripažintas pažeidimu, dėl kurio atsirastų Bendrijos deliktinė atsakomybė *Schneider* atžvilgiu.

108 Kiti tariamo neteisėto elgesio atvejai visiškai nėra įrodyti ir bet kuriuo atveju negali būti laikomi pakankamai akivaizdžiais Bendrijos teisės pažeidimais, dėl kurių kiltų Bendrijos atsakomybė.

109 Dėl patirtos žalos dydžio *Schneider* tvirtina, kad jos turto vertė neteisėto sprendimo dėl nesuderinamumo priėmimo dieną, tai yra 2001 m. spalio 10 d., sumažėjo iki 2 483–3 326 milijardų eurų. Ši žala vėliau keitėsi ir galiausiai sudarė 1 663 734 716,76 eurus, įskaitant ieškovės patirtas išlaidas dėl visų neteisėtų Komisijos veiksmų.

110 Sprendimas dėl nesuderinamumo padarė *Schneider* žalą, prilygstančią turto vertės praradimui nuo *Legrand* akcijų viešo konkurso paskelbimo datos 2001 m. sausio mėn. iki sutarties dėl perdavimo įvykdymo 2002 m. gruodžio mėnesį. Šią žalą sudaro patirti *Legrand* turto nuostoliai, prarastas pelnas dėl negalėjimo įvykdyti susitarime dėl koncentracijos numatytų sinergijų, vėlesnė žala *Schneider* verslo strategijai ir reputacijai.

111 Komisija atsako, kad jokia žala nebuvo įrodyta. Šiuo klausimu ji taip pat ginčija tariamo turto nuvertėjimo tikrumą ir tikslumą, taip pat *Schneider* siūlomą šios žalos dalies nustatymo metodą. Be to, ieškovė turėjo pareigą vengti per didelių išlaidų dėl honorarų priėmus sprendimą dėl nesuderinamumo. Komisija pasilieka teisę detaliai išanalizuoti šiems prašymams pagrįsti pateiktas sąskaitas ir galimybę papildyti ir pritaikyti žalos įvertinimo metodologiją.

112 Bet kuriuo atveju Komisija neigia, kad tarp veiksmų, kuriais ji kaltinama, ir įvairių tariamos žalos dalių yra priežastinis ryšys. Šiuo klausimu Komisija pabrėžia, kad *Shneider* teiginys, jog nesant pažeidimų, kuriais kaltinama Komisija, susitarimas būtų patvirtintas ir įgyvendintas, yra labai hipotetinis.

Pirmosios instancijos teismo įvadinės pastabos

113 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką tam, jog pagal EB 288 straipsnio antrąją pastraipą atsirastų Bendrijos deliktinė atsakomybė už neteisėtus jos institucijų veiksmus, turi būti įvykdytos kelios sąlygos, kaip antai institucijų veiksmų neteisėtumas, reali žala ir priežastinis tariamų veiksmų ir atsiradusios žalos ryšys (1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktas ir 2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Beamglow prieš Parlamentą ir kt.*, T-383/00, Rink. p. II-5459, 95 punktas).

114 Jei, kaip šioje byloje, ieškinio dėl žalos atlyginimo pagrindas yra teisės akto teisėtumas, kad dėl šio pagrindo galėtų atsirasti Bendrijos deliktinė atsakomybė, jį turi sudaryti pakankamai akivaizdus teisės normos, kurios tikslas – suteikti asmenims teises, pažeidimas.

115 Šiuo atveju lemiamas kriterijus yra akivaizdus ir sunkus atitinkamos Bendrijos institucijos savo diskrecijos ribų pažeidimas (2007 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Holcim (Deutschland) prieš Komisiją*, C-282/05 P, Rink. p. I-2941, 47 punktas).

116 Teisingumo Teismo pateiktoje schemoje Bendrijos deliktinės atsakomybės srityje, be kita ko, atsižvelgiama į reglamentuotinų situacijų sudėtingumą, teisės aktų taikymo arba aiškinimo sunkumus ir ypač į nagrinėjamo akto autoriaus diskrecijos apimtį (sprendimo *Holcim (Deutschland) prieš Komisiją* 50 punktas).

117 Jei atitinkama institucija turi tik labai ribotą diskreciją arba visai jos neturi, pakankamai akivaizdžiam pažeidimui nustatyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo (sprendimo *Holcim (Deutschland) prieš Komisiją* 47 punktas).

118 Tas pats taikoma tais atvejais, kad institucija atsakovė pažeidžia bendrą pareigą elgtis rūpestingai (šiuo klausimu žr. 1990 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Grifoni prieš EAEB*, C-308/87, Rink. p. I-1203, 13 ir 14 punktus) arba netinkamai taiko atitinkamas materialiąsias arba procedūrines normas (1967 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kampffmeyer ir kt. prieš Komisiją*, 5/66, 7/66 ir 13/66–24/66, Rink. p. 317, 339 ir 340 punktai).

119 Be to, pateikti pakankamų įrodymų dėl tariamos žalos buvimo bei jos apimties ir įrodyti esant pakankamai tiesioginį priežastinį Bendrijos institucijų veiksmų ir žalos ryšį turi Bendrijos atsakomybę pripažinti siekianti šalis (1979 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dumortier Frères ir kt. prieš Tarybą*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, Rink. p. 3091, 21 punktas; 2000 m. spalio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fresh Marine prieš Komisiją*, T-178/98, Rink. p. II-3331, 118 punktas, patvirtintas apeliacinėje instancijoje 2003 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Komisija prieš Fresh Marine*, C-472/00 P, Rink. p. I-7541).

120 Kai viena iš trijų Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų nėra patenkinama, reikalavimas dėl žalos atlyginimo turi būti atmestas, nesant reikalo nagrinėti kitų sąlygų (1994 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KYDEP prieš Tarybą ir Komisiją*, C-146/91, Rink. p. I-4199, 81 punktas ir 2002 m. vasario 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Förde-Reederei prieš Tarybą ir Komisiją*, T-170/00, Rink. p. II-515, 37 punktas), be to, Bendrijos teismas neprivalo nagrinėti šių sąlygų pagal nustatytą eilę (1999 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lucaccioni prieš Komisiją*, C-257/98 P, Rink. p. I-5251, 13 punktas).

121 Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad jei šios bylos aplinkybėmis atsirastų jos finansinė atsakomybė, tai apribotų galimybes vykdyti visas jai EB sutartyje pavestas konkurencijos reguliavimo funkcijas dėl suvaržančio efekto, kurį koncentracijų kontrolei gali turėti rizika atlyginti atitinkamų įmonių tariamai patirtus nuostolius.

122 Reikia pripažinti, kad toks bendrajam Bendrijos interesui prieštaraujantis efektas galėtų atsirasti, jei akivaizdaus Bendrijos teisės pažeidimo sąvoka būtų išplėsta tiek, kad apimtų visas klaidas ar pažeidimus, net jei jie būtų gana rimti, kurie savo pobūdžiu ar apimtimi nėra nebūdingi įprastiems konkurencijos taisyklių, kurios yra sudėtingos, jautrios ir turinčios didelį diskrecijos laipsnį, taikymą prižiūrėti įgaliotos institucijos veiksmams.

123 Taigi pakankamai akivaizdžiu Bendrijos teisės pažeidimu, dėl kurio atsirastų Bendrijos deliktinė atsakomybė, negalima laikyti teisinės pareigos neįvykdymo, kuris, nors ir nemalonus, vis dėlto gali būti paaiškintas objektyviais institucijai ar jos atstovams taikomais apribojimais dėl koncentracijų kontrolę reguliuojančių normų.

124 Ir, atvirkščiai, atsiranda teisė gauti žalos atlyginimą, kuri kyla iš institucijos veiklos, pasireiškiančios veiksmais, aiškiai priešingais teisės nuostatoms ir sunkiai pažeidžiančiais trečiųjų asmenų už institucijos ribų interesus, ir kai šiems veiksmams negalima rasti pateisinimo ar paaiškinimo remiantis objektyviai įprastos veiklos metu atsirandančiais suvaržymais.

125 Toks Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo ribų apibrėžimas yra reikalingas apsaugoti veiksmų laisvę ir diskreciją, kurią dėl bendrojo intereso turi turėti Bendrijos konkurencijos reguliuotojas priimdamas sprendimus pagal kompetenciją ir aiškindamas bei taikydamas atitinkamas pirminės ir antrinės Bendrijos teisės nuostatas, tačiau kartu nepalikdamas trečiųjų asmenų atsakingų už akivaizdaus ir neatleistino pareigų nesilaikymo pasekmes.

126 Pagal šiuos principus, prieš analizuojant žalos padidėjimo dėl institucijos veiksmų visumos atliekant susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrą įrodymus, reikia išnagrinėti, ar priimdama sprendimu *Schneider I* panaikintą sprendimą dėl nesuderinamumo Komisija padarė pakankamai akivaizdžių asmenims teises suteikiančių teisės normų pažeidimų.

Dėl sprendimo dėl nesuderinamumo neteisėtumo

Dėl konstatuotų susitarimo dėl koncentracijos poveikio analizės trūkumų

— Šalių argumentai

127 *Schneider* teigia, kad sprendime *Schneider I* konstatuotos sprendimo dėl nesuderinamumo klaidos, trūkumai ir prieštaravimai, įvertinant susitarimo dėl koncentracijos

poveikį sektorinėms nacionalinėms rinkoms už Prancūzijos ribų, gali būti laikomi pakankamai akivaizdžiais pažeidimais, kurie negali būti pateisinti nei šio susitarimo kontrolės sudėtingumu, nei laiko trūkumu, atsižvelgiant į tai, kad keturių mėnesių terminas, skirtas Komisijai priimti sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo, buvo sustabdytas.

128 Komisija atsako, kad nesant įrodymų, jog ji akivaizdžiai ir sunkiai pažeidė dideles savo diskrecijos ribas, šie pažeidimai nėra pakankamai sunkūs, atsižvelgiant į nagrinėtų situacijų sudėtingumą, perspektyvinį rinkų analizės pobūdį ir reikalavimą kontrolės procedūrą atlikti operatyviai. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas sprendimo *Schneider I* 412 punkte nurodė, jog padarytos klaidos nėra tokios, kad dėl jų būtų galima panaikinti sprendimą dėl nesuderinamumo.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

129 Iš esmės negalima atmesti, kad vykdant konkurencijos politiką priimtus sprendimus pagrindžiančios ekonominės analizės akivaizdūs ir dideli trūkumai galėtų būti pripažinti pakankamais teisės normos pažeidimais, dėl kurių atsirastų Bendrijos deliktinė atsakomybė.

130 Vis dėlto, norint padaryti tokią išvadą, visų pirma reikia patikrinti, kad ydingos analizės metu pažeista taisyklė yra skirta suteikti asmenims teises. Taip pat, nors kai kuriems principams ir nuostatoms, kuriuos turi atitikti konkurencijos analizė, būdinga, kad šios taisyklės yra skirtos suteikti asmenims teises, visos iš pirminės ir antrinės teisės arba iš Bendrijos teismų praktikos išplaukiančios normos, kurių Komisija turi laikytis atlikdama ekonominius vertinimus, negali būti laikomos tokiomis.

131 Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad konkurencijos teisėje situacijos ar susitarimo dėl koncentracijos kvalifikavimui būtinos ekonominės analizės paprastai yra sudėtingos ir sunkios intelektinės formuluotės faktinių aplinkybių ir iš jų apibūdinimo pateiktų samprotavimų atžvilgiu, kurios gali turėti tam tikrų trūkumų, kaip antai apibendrinimai, nenuoseklumas arba kai kurių pareigų neatlikimas, atsiradę dėl institucijai taikomų laiko apribojimų. Tai dar labiau būdinga koncentracijų kontrolės atvejais, kai analizuojami ir ateities aspektai. Tokiomis sąlygomis dokumentų ar logikos trūkumai ne visuomet gali būti pakankamos aplinkybės Bendrijos atsakomybei atsirasti.

132 Galiausiai svarbu priminti, kad Komisija turi diskreciją, skirtą išlaikyti Bendrijos konkurencijos politikos kontrolę, o tai reiškia, kad iš jos nesitikima tiksliai pastovios ir nekintančios praktikos įgyvendinant atitinkamas nuostatas ir kad ji gali taikyti tam tikrą lankstumą pasirinkdama turimus ekonometrinius instrumentus ir tinkamas reiškinio nagrinėjimo perspektyvas (dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo žr., pvz., 2003 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways prieš Komisiją,* T-219/99, Rink. p. II-5917, 89 punktą ir paskesnius, patvirtintus apeliacinėje instancijoje 2007 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimu *British Airways prieš Komisiją*, C-95/04 P, Rink. p. I-2331), kol jos pasirinkimas nėra akivaizdžiai prieštaraujantis ekonomikos disciplinoje taikomoms taisyklėms ir nėra netinkamai taikomas.

133 Vis dėlto šioje byloje nėra reikalo konstatuoti, ar trys anksčiau išdėstyti teiginiai leistų nustatyti, kad laukiamo susitarimo dėl koncentracijos poveikio susijusioms nacionalinėms sektorinėms rinkoms už Prancūzijos ribų ekonominės analizės klaidos yra už Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo ribų.

134 Iš tikrųjų sprendime *Schneider I* konstatuoti susitarimo dėl koncentracijos poveikio nacionalinėms sektorinėms rinkoms už Prancūzijos ribų analizės trūkumai negalėjo turėti įtakos išvadai dėl susitarimo nesuderinamumo su bendrąja rinka, kurią Komisija galiausiai priėmė sprendime dėl nesuderinamumo.

135 Netgi nesant Bendrijos teisės pažeidimo Komisija negalėtų pritarti esamo turinio susitarimui dėl koncentracijos, nes pagal *Schneider I* sprendimo 413 punktą vien nustatytų klaidų nebūtų užtekę suabejoti prieštaravimais, kuriuos sprendimo dėl nesuderinamumo 782 ir 783 konstatuojamosiose dalyse Komisija pateikė kiekvienos iš Prancūzijos sektorinių rinkų atžvilgiu. Atsižvelgiant į sprendime dėl nesuderinamumo pateiktas faktines aplinkybes, pagal to paties sprendimo 415 punktą buvo neįmanoma nepritarti Komisijos išvadai, kad sprendimas sukurs arba sustiprins dominuojančią padėtį Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinėse rinkose, kuriose kiekviena iš dviejų šalių jau užėmė stiprią padėtį, ir dėl to veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje ar didelėje jos dalyje būtų gerokai apribota reglamento 2 straipsnio 3 dalies prasme.

136 Nors sprendimo dėl nesuderinamumo ekonominės analizės kritika neturi įtakos apibūdinant koncentraciją Prancūzijos sektorinių rinkų atžvilgiu, ji sprendime *Schneider I* nėra perteklinė, nes dėl jos netenka galios suderinamumo su kitomis rinkomis vertinimas ir dėl to teisių į gynybą laikymasis apribojamas tik likusiai galioti sprendimo dėl nesuderinamumo daliai dėl Prancūzijos sektorinių rinkų.

137 Šiam rezultatatui pasiekti užteko, kad ekonominė susitarimo dėl koncentracijos poveikio analizė būtų pripažinta netekusia įrodomosios galios, kaip tai buvo padaryta sprendimo *Schneider I* 411 punkte, o klausimas, ar šį trūkumą taip pat buvo galima laikyti pakankamai akivaizdžiu Bendrijos teisės pažeidimu, tuo metu nebuvo aktualus.

138 Todėl sprendime dėl nesuderinamumo esantis kaltinimas dėl netinkamos ekonominės analizės dėl struktūrinių priežasčių pats savaime negali turėti jokių pasekmių tolesnei procedūrai ir sukelti *Schneider* žalą, kuri skiriasi nuo kilusios dėl jos teisių į gynybą pažeidimo.

139 Vienintelis sprendimo dėl nesuderinamumo trūkumas, kuris pagal sprendimą *Schneider I* galėjo atimti iš ieškovės galimybę pasiekti teigiamą sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos įgyvendinimo, yra konstatuotas prieštaravimas tarp 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešimo apie kaltinimus ir paties sprendimo dėl nesuderinamumo, susijusio su kaltinimu dėl susitarimo šalių padėties sutvirtinimo. Taigi nustatant, ar sprendimu dėl nesuderinamumo buvo viršyta Bendrijos atsakomybės atsiradimo riba, reikia įvertinti tik šio vienintelio sprendimo trūkumo pobūdį ir sunkumą.

Dėl *Schneider* teisių į gynybą pažeidimo

— Šalių argumentai

140 *Schneider* primena, kad Komisija savo 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešime apie kaltinimus nepakankamai aiškiai ir tiksliai išaiškino prieštaravimą, susijusį su susitarimo dėl koncentracijos suderinamumu, kad Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinių rinkų platinimo lygyje *Schneider* turima dominuojanti padėtis paskirstymo ir galutinių komutatorių komponentų sektoriuje sutvirtins pirmaujančią *Legrand* padėtį instaliacinės įrangos sektoriuje, ir taip atėmė iš ieškovės galimybę ginčyti šio prieštaravimo esmę per administracinės kontrolės procedūrą ir tinkamai pateikti korekcines priemones.

141 Vis dėlto pranešime apie susitarimą dėl koncentracijos *Schneider* pateikė Komisijai informaciją apie tariamas sąsajas tarp nagrinėjamų rinkos 4 ir 5 segmentų ir atitinkamas susitarimo šalių padėtis šiuose segmentuose Prancūzijoje, iš esmės pabrėždama, kad nėra portfelio efekto. Vis dėlto Komisija pateikė šį prieštaravimą tik 2001 m. rugsėjo 24 d., kai įprastas korekcinių priemonių pateikimo terminas jau buvo pasibaigęs ir likusios tik kelios dienos iki susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros pabaigos.

142 Komisija atsako, kad prieštaravimas tarp 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešimo apie kaltinimus ir sprendimo dėl nesuderinamumo atsiranda ne dėl kaltinimo dėl sutvirtinimo visiško nebuvimo, bet dėl aiškumo ir tikslumo trūkumo, nes ši problema buvo minima daugelyje pranešimo apie kaltinimus konstatuojamųjų dalių.

143 *Schneider* teisių į gynybą pažeidimas nėra pakankamai akivaizdus, atsižvelgiant į trumpą pranešimo apie kaltinimus parengimo terminą ir sudėtingą visų argumentų dėl esmės, tarp kurių kaltinimas dėl sutvirtinimo buvo tik vienas iš reikšmingų elementų ir *Schneider* pasiūlytų korekcinių priemonių, vertinimą.

144 Aplinkybė, jog ieškovė pateikė Komisijai informaciją, nurodančią, kad susitarimas dėl koncentracijos nesukels jokių problemų dėl sutvirtinimo, dar labiau sumažina padarytą procedūros klaidą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

145 Reikia priminti, kad Komisija, prieš priimdama susitarimo dėl koncentracijos nesuderinamumą su bendrąja rinka konstatuojantį sprendimą pagal reglamento

18 straipsnio 1 dalį, kiekvienu tyrimo etapu, įskaitant ir konsultacijas Patariamajame komitete, turėjo suteikti pranešusioms įmonėms galimybę pareikšti nuomonę dėl joms pareikštų prieštaravimų.

146 Be to, iš reglamento 18 straipsnio 3 dalies galima daryti išvadą, kad priimdama sprendimą dėl nesuderinamumo Komisija negalėjo remtis prieštaravimais, dėl kurių suinteresuotoms įmonėms nebuvo suteikta galimybė pateikti paaiškinimus.

147 Kaip ir asmenims, kuriems skirti valdžios institucijų sprendimai, galintys turėti didelį poveikį jų interesams, Bendrijos masto susitarimo dėl koncentracijos šalimis esančioms įmonėms turi būti suteikta galimybė veiksmingai išreikšti savo nuomonę, ir šiuo tikslu jos turi būti aiškiai ir laiku informuotos apie dėl susitarimo, apie kurį jos pranešė, Komisijos pateiktų prieštaravimų esmę (šiuo klausimu žr. 1974 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Transocean Marine Paint prieš Komisiją*, 17/74, Rink. p. 1063, 15 punktą ir 1999 m. kovo 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Assicurazioni Generali ir Unicredito prieš Komisiją*, T-87/96, Rink. p. II-203, 88 punktą).

148 Šiuo klausimu ypač svarbus pranešimas apie kaltinimus, nes jis specialiai skirtas suteikti atitinkamoms įmonėms galimybę atsakyti į reguliuojančios institucijos išreikštas abejones, pirma, išreiškiant jų požiūrį šiuo klausimu ir, antra, nusprendžiant pateikti Komisijai priemones, skirtas koreguoti neigiamas susitarimo dėl koncentracijos, apie kurią pranešama, pasekmes.

149 Ši garantija, kylanti iš pagrindinių laisvių, kurias Bendrijos teisinė sistema užtikrina administraciniame procese, yra ypač svarbi kontroliuojant įmonių susitarimus dėl koncentracijos (šiuo klausimu žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktą).

150 Iš tikrųjų šiuo klausimu reikia atsižvelgti ir į Bendrijos masto susitarimui dėl koncentracijos būdingų finansinių interesų ir verslo rizikos svarbą, taip pat į Komisijos turimus didelius kontrolės įgaliojimus konkurencijai bendrojoje rinkoje reguliuoti.

151 Tai reiškia, kad *Schneider* remiasi normos, kurios tikslas yra suteikti asmenims teises, pažeidimu.

152 Šiuo atveju akivaizdus ir sunkus reglamento 18 straipsnio 1 ir 3 dalių pažeidimas kyla dėl aplinkybės, kad Komisija, kaip ir šioje byloje, parengė pranešimą apie kaltinimus taip, kad ieškovė, kaip paaiškėja iš sprendimo *Schneider I*, negalėjo žinoti, jog nepateikusi tinkamų korekcinių priemonių, skirtų sumažinti arba panaikinti *Legrand* pozicijų Prancūzijos sektorinėse rinkose sutvirtinimo situacijas, ji neturėtų jokios galimybės tikėtis, kad susitarimas dėl koncentracijos būtų pripažintas suderinamu su bendrąja rinka.

153 Taigi 2001 m. rugsėjo mėn. *Schneider* pateiktos korekcinės priemonės, įskaitant *Legrand* pasitraukimą iš elektros komutatorių komponentų rinkų visoje EEE, objektyviai nebuvo tokios, kad išspręstų konkrečią problemą Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinių rinkų platinimo srityje, kur *Schneider* turima dominuojanti padėtis paskirstymo ir galutinių komutatorių komponentų sektoriuje sutvirtintų pirmaujančią *Legrand* padėtį instaliacinės įrangos sektoriuje.

154 Šis teisių į gynybą pažeidimas negali būti nei pateisintas, nei paaiškintas konkrečiais objektyviais Komisijos tarnybų suvaržymais. Taigi šis trūkumas, kurio egzistavimo

ir turinio institucija neginčija, sukelia Bendrijai pareigą atlyginti už šias žalingas pasekmes.

155 Nėra pagrįstas atsakovės argumentas, kad iš esmės sunku parengti visapusišką rinkų analizę esant griežtai nustatytiems terminams, nes šiuo atveju žalą sukėlusi aplinkybė yra ne atitinkamų rinkų analizė pranešime apie kaltinimus arba sprendimas dėl nesuderinamumo, bet neįtraukimas į pranešimą apie kaltinimus nuorodos, turėjusios svarbią reikšmę jos pasekmėms ir sprendimo dėl nesuderinamumo rezoliucinei daliai. Ši nuoroda nebūtų sukėlusi jokių ypatingų techninių sunkumų ir nereikalavo jokio ypatingo papildomo tyrimo, kurio nebūtų buvę galima atlikti dėl laiko trūkumo, ir jos nebuvimas negali būti pateisinamas netyčine ar atsitiktine redakcine klaida, kuri būtų ištaisyta skaitant visą pranešimą apie kaltinimus.

156 Tai reiškia, kad *Schneider* teisių į gynybą pažeidimas šioje byloje turi būti pripažintas akivaizdžiu ir sunkiu Komisijos jai nustatytų ribų nepaisymu, kuris taip pat yra pakankamai akivaizdus teisės normos, kurios tikslas – suteikti asmenims teises, pažeidimas.

157 Taigi *Schneider* teisių į gynybą pažeidimas yra tokis Komisijos nusižengimas, dėl kurio gali atsirasti Bendrijos deliktinė atsakomybė, jei papildomai būtų įrodyta, kad buvo patirta reali ir tikra žala ir kad egzistuoja pakankamai tiesioginis priežastinis žalos ir akivaizdaus Bendrijos teisės pažeidimo ryšys.

158 Prieš nagrinėjant, ar pastarosios dvi sąlygos tenkinamos, Pirmosios instancijos teismui dar reikia nustatyti, ar Komisija ieškovės atžvilgiu per susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrą nesielgė iš esmės neteisėtai ir ar dėl to, kaip teigia *Schneider*, nepadidėjo neteisėtu sprendimu dėl nesuderinamumo padaryta žala arba neatsirado atskira žala dėl papildomų ieškovės išlaidų.

159 Kadangi kaltinimai, kuriuos ieškovė pateikė Komisijai, be tų, kurie buvo konstatuoti sprendime *Schneider I*, juos papildo ir todėl prireikus yra aplinkybės, dėl kurių atsiranda pagrindinius pažeidimus papildanti žala, juos reikia analizuoti pagal bendruosius Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimui taikomus kriterijus, kuriais remiantis, kaip nurodyta 113–126 punktuose, būtinas pakankamai akivaizdus Bendrijos institucijos įvykdytas teisės normos pažeidimas.

Dėl kitų neteisėto Komisijos elgesio atvejų, kurie, kaip teigiama, priėmus sprendimą dėl nesuderinamumo padidino tariamai patirtą žalą arba dėl kurių atsirado atskira žala

Dėl nesąžiningumo

— Šalių argumentai

160 *Schneider* mano, jog Komisija elgėsi nesąžiningai, jos atžvilgiu neteisėtai sudarydama įspūdį, kad bus priimtas sprendimas dėl susitarimo dėl koncentracijos

suderinamumo, pakankamai anksti neįspėdama apie ketinimus uždrausti susitarimą ir nenurodžiusi esant reikšmingų kliūčių jam pritarti.

161 Iš tikrųjų Komisija neinformavo *Schneider* apie kaltinimą dėl sutvirtinimo prieš 2001 m. rugsėjo 24 d., nors ir turėjo galėjusių šį klausimą išspręsti įrodymų dar likus daug laiko iki pranešimo apie kaltinimus pateikimo 2001 m. rugpjūčio 3 dieną. Pirmaujančios susitarimo dėl koncentracijos šalių padėtys atitinkamose sektorinėse rinkose ir platinimo krypčių svarba buvo išsamiai aptartos pranešime „CO“ ir Komisijos labai greitai nustatytos.

162 Nuo 2001 m. gegužės mėn. Komisija turėjo įrodymų, kurie 2001 m. spalio mėn. leido patvirtinti, kad pranešančiųjų šalių atitinkamų pozicijų sutvirtinimas yra kliūtis koncentracijai.

163 Šį sąžiningumo trūkumą patvirtina už konkurencijos klausimus atsakingo komisaro paskelbtas pareiškimas „Le Monde“, pagal kurį „<…> kai įmonių galia prieš joms susijungiant yra tokia, kad negalima rasti jokių „korekcinių priemonių“, Komisija neturi kitos išeities, tik uždrausti susijungimą <…>“.

164 Komisija atsako, jog 2001 m. gegužės mėn. neturėjo visų reikalingų įrodymų, kad padarytų konkurencijos analizės išvadą ir nustatytų konkurencijos problemas. Būtų mažiausia per daug anksti Komisijai tuo metu pareikšti prieštaravimą dėl susitarimo dėl koncentracijos, iš esmės nepažeidžiant pareigos elgtis atsargiai ir gero administravimo principo.

165 Komisaro pareiškimas neturi reikšmės, nes jis paskelbtas po sprendimo dėl nesuderinamumo ir buvo skirtas *a posteriori* pristatyti Komisijos išvadas.

166 Bet kuriuo atveju *Schneider*, kaip pakankamai informuotas ūkio subjektas, galėjo įvertinti įvairią riziką, kurią kėlė susitarimas dėl koncentracijos Prancūzijos teisėje ir Bendrijos konkurencijos teisėje dėl didelės šalių galios Prancūzijoje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

167 Reikia konstatuoti, kad *Schneider* argumentai nėra pakankami, norint įrodyti kaltinimą dėl sąžiningumo trūkumo.

168 Pirmiausia *Schneider* negalėjo pateikti konkrečių, tikslių ir nuoseklių įrodymų, kuriais remiantis galima nustatyti, kaip ieškovė nurodė savo ieškinyje T-310/01, kad Komisija dar prieš *Schneider* pasiūlytų korekcinių priemonių aptarimą ketino uždrausti visą susitarimą dėl koncentracijos dėl esminių priežasčių, *a priori* atmesdama bet kokią galimybę ištaisyti susitarimo nesuderinamumą su bendrąja rinka.

169 Atsižvelgiant į bylos aplinkybes, negalima atmesti galimybės, kad Komisija negalėjo objektyviai ir žinodama visus klausimus įvertinti susitarimo dėl koncentracijos poveikio įvairioms nacionalinėms sektorinėms rinkoms iki 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešimo apie kaltinimus parengimo ir pateikimo etapo po to, kai išanalizavo ir

panaudojo didelį kiekį informacijos, kurį *Schneider* ir *Legrand* pateikė pasibaigus kelių savaičių atsakymo terminui ir į kurio apimtį ir sudėtingumą ieškinyje T-310/01 dėmesį atkreipė pati ieškovė.

170 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pranešimo apie kaltinimus tikslas yra pateikti visus reikiamus įrodymus, suteikiant galimybę įmonėms tinkamai suformuluoti savo nuomonę dėl Komisijos prieštaravimų, kurie pateikiami išanalizavus suinteresuotųjų šalių iš anksto pateiktą informaciją dėl susitarimo dėl koncentracijos, apie kurią pranešama, suderinamumo, kad vėliau Komisija, būdama visiškai susipažinusi su byla, galėtų priimti galutinį sprendimą.

171 Nors tai, kad 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešime apie kaltinimus neaptartas kaltinimas dėl sutvirtinimo, yra pakankamai akivaizdus *Schneider* teisių į gynybą pažeidimas, iš bylos nėra akivaizdu, kad šis pažeidimas būtinai turi būti vertinamas kaip kilęs dėl Komisijos nesąžiningo elgesio.

172 Už konkurencijos klausimus atsakingo komisaro kaltinantis pareiškimas, pateiktas 163 punkte, nebūtinai atitinka *Schneider* pateiktą aiškinimą. Negalima atmesti, kad komisaras pasirinko esamąjį laiką norėdamas apibrėžti bendrą taisyklę, taikomą ne vien šiam susitarimui dėl koncentracijos, kuris nebuvo vienintelė ginčijamame pareiškime minėta byla.

173 Todėl nagrinėjamas pareiškimas negali būti besąlygiškai aiškinamas kaip Komisijos valios pareiškimas *a posteriori* nuo pat pradžių iš esmės prieštarauti susitarimui dėl koncentracijos.

174 Šiomis sąlygomis kaltinimas Komisijai dėl sąžiningumo trūkumo negali būti laikomas įrodytu.

175 Todėl *Schneider* teiginius reikia atmesti.

Dėl *Schneider* teisės būti išklausytai nešališkos institucijos pažeidimo

— Šalių argumentai

176 *Schneider* tvirtina, kad administracinės institucijos sprendimai, kaip Komisijos sprendimai koncentracijos kontrolės srityje, kuriems nėra taikomas nagrinėjimas teisme laikantis Europos žmogaus teisių konvencijos (toliau – Konvencija) 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų garantijų, užtikrinančių asmenų teisę į teisingą procesą, turi atitikti šios nuostatos reikalavimus nuo administracinės kontrolės procedūros etapo pradžios.

177 Tai, kad ta pati tarnautojų komanda rengia sprendimus dėl nesuderinamumo ir dėl atskyrimo, prieštarauja šioje nuostatoje įtvirtintam nešališkumo principui.

178 Be to, galima suabejoti kitą dieną po sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II* priėmimo atlikto pakartotinio susitarimo dėl koncentracijos nagrinėjimo objektyvumu ir nešališkumu, nes per visą kontrolės procedūrą susitarimą tyrusios komandos bent iš dalies buvo sudarytos iš tų pačių asmenų.

179 Komisija su tuo nesutinka ir teigia, kad nebuvo įrodytas jos nešališkumo pareigos pažeidimas ir kad ji nėra „teismas“ Konvencijos 6 straipsnio 1 dalies prasme. Bet kuriuo atveju šios nuostatos laikymasis buvo visiškai užtikrintas, atsižvelgiant į įmonių teisę kreiptis į Bendrijos teismą dėl pagal reglamento nuostatas priimtų sprendimų panaikinimo.

180 Be to, jokia teisės ar profesinės etikos norma neprieštarauja pakartotinį susitarimo dėl koncentracijos nagrinėjimą patikėti pirminę kontrolę vykdžiusiai tarnautojų komandai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

181 Asmenų teisę, kad jų bylą išnagrinėtų nepriklausomas ir bešališkas teismas, garantuoja Konvencijos 6 straipsnio 1 dalis, į kurią nurodo Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalis ir kuri buvo pakartotinai patvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antrojoje pastraipoje.

182 Kaip sudėtinė Bendrijos teisės sistemos saugomų pagrindinių teisių dalis, kurios laikymąsi Komisijai vykdant savo koncentracijos kontrolės procedūras užtikrina Bendrijos teismas, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą akivaizdžiai yra taisyklė, kurios tikslas – suteikti asmenims teises (2006 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Camós Grau prieš Komisiją*, T-309/03, Rink. p. II-1173, 102 ir 103 punktai).

183 Tačiau Konvencijos 6 straipsnio 1 dalis nedraudžia išankstinėje stadijoje dalyvauti administracinėms institucijoms, kurių taikomos procedūros neatitinka visų procedūrai teismuose taikomų reikalavimų, jei yra garantuota teisė į nešališką teismą (žr. 1981 m. birželio 23 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Le Compte prieš Belgiją*, serija A Nr. 43, 51 punktą).

184 Šioje byloje teisė pareikšti ieškinį pagal EB 230 straipsnį dėl Komisijos pagal reglamento 8 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtų sprendimų panaikinimo yra teisinė procedūra, užtikrinanti Konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas garantijas.

185 Be to, jokia teisės norma ar principas neprieštarauja tam, kad Komisija pavestų tiems patiems tarnautojams pakartotinai išnagrinėti susitarimo dėl koncentracijos vykdant sprendimą, kuriuo buvo panaikintas sprendimas dėl šio susitarimo pripažinimo nesuderinamu su bendrąja rinka.

186 Negalima pripažinti egzistuojant bendro pobūdžio principą, kylantį iš pareigos veikti nešališkai, kad administracinė ar teisminė institucija privalo grąžinti bylą kitai institucijai ar tos pačios institucijos kitokios sudėties padaliniui (žr. 1971 m. liepos 16 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Ringeisen prieš Austriją*, serija A Nr. 13, 97 punktą).

187 Dėl profesinės institucijos tarybos drausmės padalinio Europos žmogaus teisių teismas patvirtino, kad teisėto įtarimo pagrindu negali būti pripažinta aplinkybė, kai trys iš septynių šios tarybos narių dalyvauja priimant sprendimą po to, kai kasacinės instancijos buvo grąžintas iš naujo nagrinėti ankstesnis sprendimas, kurį rengiant jie dalyvavo (žr. 1995 m. rugsėjo 26 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Diennet prieš Prancūziją*, serija A Nr. 325-A, 38 punktą).

188 Tai reiškia, kad visiškas ar dalinis už įvairius susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros etapus atsakingų tarnautojų komandų sutapimas nėra Komisijos įvykdytas pakankamai akivaizdus teisės normos, kurios tikslas yra suteikti asmenims teises, pažeidimas.

189 Šiomis sąlygomis negalima pritarti tokiems *Schneider* argumentams.

Dėl akivaizdaus Komisijos nelankstumo nustatant *Schneider* ir *Legrand* atskyrimo sąlygas

— Šalių argumentai

190 *Schneider* kaltina Komisiją, kad buvo nepagrįstai nelanksti nustatydama *Legrand* atskyrimo sąlygas. Komisijos atsisakymas leisti *Schneider* išnagrinėti galimybę perleisti savo turtą *Legrand* kitaip nei paprastu atskyrimu atgrasė visus verslo dalyvius, kuriems *Legrand* turto vertė dėl ekonominio ir komercinio poveikio neabejotinai būtų buvusi didesnė nei finansiniams investuotojams, kurie buvo vieninteliai, galintys dalyvauti pirkimo procese Komisijos nustatytomis atskyrimo sąlygomis.

191 *Schneider* taikytas bendras draudimas išsaugoti ar perpirkti kai kurį *Legrand* turtą užkirto kelią ieškovei išlaikyti nuosavybę, kuri jai būtų leidusi įgyvendinti dalį numatytų sinergijų, taip pablogindama jos galimybę derėtis su galimais pirkėjais.

192 Pasirinkimas tarp skaidymo, perleidimo arba akcijų pardavimo biržoje, galimybės išlaikyti dalį *Legrand* kapitalo ir laikinai išsaugoti reikalavimo teisę *Legrand* ar jos įgijėjo atžvilgiu turėjo būti išnagrinėtas atsižvelgiant į visus kitus Komisijos reikalavimus.

193 Nepaisant atskyrimo termino pratęsimo nuolatinis Komisijos spaudimas ir negatyvus požiūris privertė *Schneider* nenutraukti ir nesulėtinti atskyrimo įgyvendinimo. Iš tikrųjų šis pratęsimas buvo beveik nepastebimas, nes jis buvo suteiktas nepažeidžiant „atsiskyrimo proceso etapų įgyvendinimo per pratęstą terminą“.

194 Komisija mano priešingai, kad ji buvo labai lanksti. Nors 2001 m. spalio 24 d. pranešime apie kaltinimus buvo numatytas *Legrand* atskyrimas padalijant jos akcijas *Schneider* akcijų turėtojams *pro rata* pagal jų turimą dalį, sprendimas dėl atskyrimo leido suinteresuotajam asmeniui jo prašymu pasirinkti tarp skaidymo, perleidimo arba akcijų pardavimo biržoje, išsaugoti dalį *Legrand* kapitale arba prašyti išankstinio Komisijos sutikimo laikinai išlaikyti reikalavimo teisę *Legrand* ar jos įgijėjo atžvilgiu.

195 Kadangi sprendimas dėl atskyrimo buvo tik sprendimo dėl nesuderinamumo taikymo priemonė, *Schneider* ir *Legrand* atskyrimas išsaugant pastarosios struktūrą negali būti laikomas nelankstumo įrodymu.

196 Finansinių įgijėjų sprendimui prioritetą suteikė pati *Schneider*. Be to, pramonės įgijėjai nebūtų sutikę su iš jų *Schneider* reikalaujamu antkainiu, priešingai nei finansiniai įgijėjai.

197 Gavusi pasiūlymą iš *Schneider* banko patarėjo, Komisija sutiko pratęsti atskyrimo terminą nuo šešių iki devynių mėnesių. Komisija suteikė papildomą trijų mėnesių terminą, tai yra iki 2003 m. vasario 5 d., pasilikdama galimybę papildomiems pratęsimams. Be to, sprendime dėl atskyrimo ypatingais atvejais *Schneider* prašymu buvo leidžiama pratęsti terminą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

198 Ginčydama atskyrimo tvarką pagal reglamento 8 straipsnio 4 dalį *Schneider* ginčija paties sprendimo dėl atskyrimo teisėtumą. Šis sprendimas buvo panaikintas Pirmosios instancijos teismui pripažinus neteisėtu sprendimą dėl nesuderinamumo, kuris buvo jo taikymo priemonė (žr. 44 ir 58 punktus), taigi nenagrinėjus jo paties iš esmės.

199 Kuomet, kaip šiuo atveju, Komisija pripažįsta susitarimą dėl koncentracijos nesuderinamą su bendrąja rinka, kai šis jau yra įgyvendintas, reglamento 8 straipsnio 4 dalis suteikia institucijai teisę pareikalauti imtis bet kokių kitų veiksmingai konkurencijai atkurti reikalingų veiksmų.

200 Nesant reikalo nustatyti, ar ši nuostata yra teises asmenims suteikianti teisės norma, negali būti preziumuojama, kad Komisija akivaizdžiai ir sunkiai ją pažeidė, pareikalaudama atskirti dvi susitarimo dėl koncentracijos šalis tokiu būdu, kad *Legrand* dydis nebūtų paveiktas ir neleidžiant jokių tolesnių *Legrand* verslo perleidimų *Schneider*.

201 Iš tikrųjų ypač svarbu atsižvelgti į pranešusiųjų įmonių pirmaujančias pozicijas susitarimo dėl koncentracijos paveiktose Prancūzijos teritorinėse mažos įtampos elektros įrangos sektorinėse rinkose, skirtumus tarp jų ir artimiausių konkurentų rinkos dalių, jų prekių ženklų žinomumą Prancūzijoje ir tradicinio dviejų suinteresuotųjų asmenų konkurencijos išnykimą.

202 Be to, teisinių atskyrimo būdų pasirinkimas, kaip tai matyti iš sprendimo dėl atskyrimo 105 punkto, buvo paliktas *Schneider*, išskyrus apribojimus, pagal kuriuos ieškovei nebuvo leidžiama išlaikyti reikšmingos *Legrand* kapitalo dalies ir garantuojančius *Legrand* grupės pardavimą, neatskiriant tam tikrų *Legrand* veiklos sričių.

203 Be to, *Schneider* neįrodė, kad sprendimo dėl atskyrimo vykdymo terminas buvo akivaizdžiai per trumpas. Ginčijamame sprendime Komisija trimis mėnesiais prailgino pirminį 2001 m. spalio 21 d. pranešime apie kaltinimus nustatytą šešių mėnesių terminą.

204 Sprendimo 122 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat paskelbė esanti pasiruošusi, pirma, suteikti papildomą trijų mėnesių terminą, kurio metu įgaliotinis galėtų suteikti neatšaukiamą ir išimtinį pardavimo įgaliojimą, kad suteiktų *Schneider* veiksmų laisvę, reikalingą jos derybose su galimais įgijėjais ar investuotojais, ir, antra, prailginti šį terminą, jei jam būtų pateiktas toks prašymas, jeigu *Schneider* arba įgaliotinis galėtų įrodyti ėmęsis visų įmanomų pastangų laikytis termino.

205 Po 2002 m. balandžio 23 d. įvykusio teismo posėdžio, nurodyto byloje T-77/02 R, Komisija 2002 m. balandžio 26 d. *Schneider* atžvilgiu pratęsė terminą trimis mėnesiais, kartu nukeldama atskyrimo terminą iki 2003 m. vasario 5 d., tai yra iki vienerių

metų nuo pranešimo apie sprendimą dėl atskyrimo, nepanaikinant *Schneider* teisės išimtinėmis aplinkybėmis prašyti papildomo pratęsimo.

206 Net jei pripažintume, kad *Legrand* dydžio įmonės perdavimas paprastai įvykdomas per terminus, kurie gali būti didesni nei vieneri metai, kaip tai nurodoma *Schneider* priskiriamuose komentaruose sprendimo dėl nesuderinamumo 110 punkte, prašyti vėl pratęsti terminą privalėjo ieškovė. Vis dėlto byloje nėra duomenų, kad tai buvo padaryta.

207 Be to, kaip galima spręsti iš jos 2001 m. lapkričio 7 d. atsakymo į 2001 m. spalio 24 d. Komisijos pranešimą apie kaltinimus, *Schneider* net prieš sprendimą dėl atskyrimo jau buvo susisiekusi su galimais įgijėjais.

208 Galiausiai, kaip išplaukia iš sprendimo dėl atskyrimo II priedo 5 punkto, pastarajame buvo reikalaujama tik pagal pasirinktą atskyrimo būdą priimti nepakeičiamą teisinį dokumentą, kurį praktiškai įgyvendinti buvo galima per tris mėnesius nuo šio dokumento priėmimo.

209 Todėl negalima teigti, kad Komisija nustatė *Schneider* atskyrimo *Legrand* būdą ir terminą, kuriuos būtų galima laikyti akivaizdžiu ir sunkiu institucijos diskrecijai nustatytų ribų pažeidimu.

210 Todėl negalima pritarti *Schneider* argumentams.

Dėl pasinaudojimo tarp susitarimo dėl koncentracijos šalių atsiradusia įtampa

— Šalių argumentai

211 *Schneider* teigia, kad Komisija padidino tarp susitarimo dėl koncentracijos šalių kitą dieną po sprendimo dėl nesuderinamumo atsiradusią įtampą, ypač neleisdama jai tinkamu laiku susipažinti su diskusijų, kurios lėmė sprendimo dėl atskyrimo priėmimą, metu *Legrand* pateiktas įrodymais.

212 Komisija taip pat elgėsi ir kitą dieną po sprendimo dėl atskyrimo. Komisija paskatino *Legrand* 2002 m. lapkričio mėn. pateikti teisinį ieškinį prieš *Schneider* Prancūzijoje, taip pat priderino savo argumentus dėl naujų *Schneider* korekcinių priemonių pakankamumo prie anksčiau minėto *Cour d'appel de Versailles* sprendimo.

213 Komisija atsako, kad *Legrand* požiūris pasikeitė greičiau dėl susitarimo dėl koncentracijos šalių interesų konflikto.

214 Pirmiausia *Schneider* nepateikė jokių konkrečių įrodymų, kad ji negalėjo susipažinti su *Legrand* pateiktais bylos įrodymais. Gavusi nekonfidencialias nagrinėjamų dokumentų versijas 2002 m. sausio mėn. *Schneider* net nepateikė atskiro prašymo susipažinti su jų konfidencialiomis versijomis.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

215 *Schneider* kaltinimai neleidžia pakankamai pagrįsti kaltinimų, kad Komisija pasinaudojo tarp susitarimo dėl koncentracijos šalių atsiradusia įtampa.

216 Ypač reikia pažymėti, kad Komisija savo atsiliepimo į ieškinį 88 punkte nurodė, o to *Schneider* neginčijo, kad 2002 m. sausio mėn. pateikė ieškovei nekonfidencialias dokumentų, susijusių su *Legrand*, versijas ir sąrašą, kuriame pateikiama nekonfidenciali neprieinamos informacijos santrauka. Iš bylos medžiagos negalima teigti, kad *Schneider* pateikė specialų prašymą susipažinti su kurių nors iš šių dokumentų konfidencialia versija.

217 Be to, nei sprendime dėl atskyrimo atsispindinčios Komisijos pastangos išsaugoti *Legrand* dydį, nei atsižvelgimas į nacionalinių teismų sprendimus įvertinant *Schneider* pasiūlytas priemones susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros metu negali būti objektyviai besąlygiškai laikomi kilusiais dėl siekio prisidėti prie ryšių tarp susitarimo dėl koncentracijos šalių pablogėjimo.

218 Todėl reikia atmesti *Schneider* teiginius.

Dėl Komisijos savo išimtinės kompetencijos ribų pažeidimo

— Šalių argumentai

219 *Schneider* teigia, kad Komisija sunkiai ir akivaizdžiai pažeidė reglamento jai suteiktą išimtinę kompetenciją, nes pakartotinai nagrinėdama susitarime dėl koncentracijos ieškovės pasiūlytų korekcinių priemonių tinkamumo vertinimą padarė priklausomą nuo 2002 m. lapkričio 29 d. *Cour d'appel de Versailles* sprendimo rezoliucinės dalies, kurioje priimtas laikinas sprendimas dėl išimtinai nacionalinio sutarčių teisės klausimo.

220 Komisija teigia niekada neatsisakiusi savo išimtinės kompetencijos, o juo labiau nėra padariusi pakankamai akivaizdaus pažeidimo.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

221 Vykdydama savo turimą kontrolės kompetenciją spręsti dėl Bendrijos masto susitarimų dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka, Komisija negali nepaisyti susitarimų, saistančių pranešančias šalis, jei jų nuostatos yra teisėtos pagal taikytiną nacionalinę teisę.

222 *Schneider* klaidingai teigia, kad Komisija savo kompetencijos įgyvendinimą įvertinant ieškovės pasiūlytų korekcinių priemonių tinkamumą padarė priklausomą nuo minėto *Cour d'appel de Versailles* sprendimo rezoliucinės dalies. Iš tikrųjų šiuo atveju tai

yra ne Bendrijos konkurencijos teisės nuostatų viršenybės prieš nacionalinės teisės nuostatas klausimas, bet pasekmių, kurias privatinės teisės sutarčiai nustato nacionalinė teisė, taikytina šiai sutarčiai nepažeidžiant Bendrijos teisės, nustatymas.

223 Todėl nepanašu, kad Komisija padarė pakankamai akivaizdų Bendrijos teisės pažeidimą nustatydama abejotiną ir dėl to nepriimtiną *Schneider* pateiktų *Legrand* veiklos perleidimo pasiūlymų pobūdį, nes jie prieštaravo privatinės teisės sutarčiai, kuriai tinkamai taikoma nacionalinė teisė, kompetentingo nacionalinio teismo sprendimu pripažinta privaloma susitarimo dėl koncentracijos šalims pagal šios teisės nuostatas.

224 Šiomis aplinkybėmis negalima pritarti *Schneider* argumentams.

Dėl sprendimo *Schneider I* neįgyvendinimo gera valia

— Šalių argumentai

225 Ieškovė pažymi, kad sprendime *Schneider I* buvo atmesta Komisijos analizė dėl visų rinkų, išskyrus Prancūzijos sektorines rinkas. Todėl Komisija neturėjo priežasties atnaujinti pakartotinį susitarimo dėl koncentracijos nagrinėjimą I tyrimo etape, nes ji taip pat žinojo, kad po 2002 m. gruodžio 5 d., tai yra perdavimo sutartyje *Schneider* nustatyto termino pasinaudoti nuostata dėl *Legrand* pardavimo atsisakymo, ieškovė praras iš pastangų, kurių ji ėmėsi siekdama sumažinti savo žalą, gautą naudą.

226 *Schneider* taip pat logiškai reikalavo, kad kontrolės procedūra būtų atnaujinta kitą dieną po sprendimo *Schneider I* priėmimo, remiantis I tyrimo etapui numatytu šešių savaičių terminu. Šis terminas turėjo leisti Komisijai gera valia įvykdyti sprendimą *Schneider I*, suteikiant ieškovei galimybę prireikus pateikti tinkamas korekcines priemones.

227 Be to, 2002 m. gruodžio 4 d. Sprendime pradėti II tyrimo etapą buvo daugybė akivaizdžių faktinių aplinkybių vertinimo klaidų ir jis nukrypo nuo sprendime *Schneider I* pateiktos analizės schemos. Komisijos taikytai atitinkamų rinkų konkurencijos analizei *in fine* buvo būdingi tie patys dideli trūkumai, klaidos ir prieštaravimai, kaip ir tie, dėl kurių būvo panaikintas sprendimas dėl nesuderinamumo.

228 Komisija prieštarauja, kad kontrolės procedūros atnaujinimas I tyrimo etape galėtų būti laikomas blogos valios įrodymu. Po *Schneider* prašymo pasirinktas sprendimas buvo vienintelis, suteikiantis galimybę priimti galutinį teigiamą sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos iki 2002 m. gruodžio 5 dienos.

229 *Schneider* pateiktų atnaujintų duomenų pagrindu Komisijos atlikta ekonominė analizė visais atžvilgiais suderinama su sprendime *Schneider I* iš esmės patvirtinta analize, po to, kai Komisija pasistengė aiškiau išdėstyti kaltinimą dėl sutvirtinimo.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

230 Iš minėto 2007 m. kovo 9 d. Sprendimo *Schneider Electric prieš Komisiją* 48 punkto išplaukia, kad, priešingai nei teigia *Schneider*, Komisija galėjo teisėtai nuspręsti

atnaujinti susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrą nuo I tyrimo etapo, kad galėtų padaryti tinkamas išvadas iš minėto sprendimo *Schneider I*, imdamasi visų reikiamų apsaugos priemonių, užtikrinančių, kad bus išvengta *Schneider* teisių į gynybą pažeidimo.

231 Be to, ieškovės įtarimų neužtenka įrodyti, kad sprendime dėl II tyrimo etapo pradžios pateiktai atitinkamų Prancūzijos sektorinių rinkų konkurencijos analizei buvo būdingi tie patys trūkumai, kurie paveikė susitarimo dėl koncentracijos poveikio vertinimą nacionalinėse sektorinėse rinkose už Prancūzijos ribų, nurodytą sprendime dėl nesuderinamumo ir atmestą sprendime *Schneider I*.

232 Sprendime *Schneider I* nustatytos analizės klaidos negalėjo turėti įtakos susitarimo dėl koncentracijos poveikio Prancūzijos sektorinėms rinkoms vertinimui dėl išskirtinio pastarųjų pobūdžio.

233 Iš kartu skaitomų sprendimo *Schneider I* 413 ir 415 punktų išplaukia, kad negalima panaikinti išvados, jog siūlomas susitarimas dėl koncentracijos sukurtų ar sustiprintų dominuojančią padėtį Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinėse rinkose, kuriose kiekviena iš dviejų pranešusiųjų šalių jau buvo labai stiprios ir dėl to veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje ar didelėje jos dalyje būtų gerokai apribota reglamento 2 straipsnio 3 dalies prasme.

234 Šiuo požiūriu kaip reikšmingos buvo išskirtos rinkų dalys, atspindinčios susijungusio subjekto dominavimą arba stiprią dominuojančią padėtį, gerokai aukštesnės didmeninių rinkų mokamos mažos įtampos elektros įrangos kainos, tradicinio dviejų suinteresuotųjų asmenų konkuravimo išnykimas ir dviejų partnerių prekių ženklų reputacija.

235 Taip pat svarbu pažymėti, kad rimtų abejonių dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka užtenka priimti sprendimą pradėti II tyrimo etapą pagal reglamento 6 straipsnio 1 dalies c punktą, tačiau pagal reglamento 2 straipsnio 3 dalį, kad konstatuotų koncentracijos nesuderinamumą su bendrąja rinka 8 straipsnio 3 dalies pagrindu, Komisija privalo pateikti dominuojančios padėties atsiradimo arba sustiprėjimo įrodymų.

236 Taigi neatrodo, kad siekiant įvykdyti sprendimą *Schneider I* vertindama likusias iš susitarimo dėl koncentracijos kylančias konkurencijos problemas tik vis dar reikšmingomis laikomose Prancūzijos sektorinėse rinkose Komisija akivaizdžiai ir sunkiai pažeidė jai nustatytas diskrecijos ribas.

237 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas negali pritarti ieškovės argumentams.

Dėl teisių į gynybą pažeidimo

— Šalių argumentai

238 *Schneider* tvirtina, kad Komisija pažeidė jos teises į gynybą pakartotinio susitarimo dėl koncentracijos nagrinėjimo metu, nes ji negalėjo susipažinti su Komisijos atliktų rinkos tyrimų rezultatais ir tinkamai atsakyti į dėl pastarųjų galėjusius kilti klausimus.

239 Komisija atsakė, kad koncentracijos šalių priėjimas prie tokių rinkos tyrimų rezultatų, kurie buvo atlikti 2002 m. lapkričio mėn., nėra numatytas kontrolės etapo, kuris baigiasi sprendimu pradėti II tyrimo etapą, metu ir kad toks priėjimas negali būti pateisinamas suinteresuotųjų asmenų teisių į gynybą užtikrinimu.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

240 Nors teises į gynybą būtina užtikrinti prieš priimant bet kokį sprendimą, dėl kurio atitinkamoms įmonėms gali atsirasti neigiamas poveikis, sprendimas pradėti II tyrimo etapą, priimtas po to, kai buvo atlikti atitinkamos rinkos tyrimai, nėra sprendimas, turintis neigiamą poveikį *Schneider* (minėtos 2006 m. sausio 31 d. Nutarties *Schneider Electric prieš Komisiją*, 76 punktas, patvirtintas minėtos 2007 m. kovo 9 d. Nutarties *Schneider Electric prieš Komisiją* 72 punktu), kurio teisėtumas priklausytų nuo šių teisių laikymosi.

241 Taigi Komisija negalėjo padaryti pakankamai akivaizdaus teisės normos, kurios tikslas yra suteikti teises asmenims, pažeidimo, nepateikdama *Schneider* rinkos tyrimų rezultatų nuo sandorio I tyrimo etapo, atnaujinto kitą dieną po sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II*, paskelbimo.

242 Todėl reikia atmesti *Schneider* reikalavimus.

Dėl 2002 m. lapkričio mėn. *Schneider* pasiūlytų korekcinių priemonių neteisingos, nesąžiningos ir diskriminuojančios analizės

— Šalių argumentai

243 *Schneider* kaltina Komisiją nusprendus, kad yra rimtų abejonių dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka reglamento 6 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, užuot taikius 2 straipsnio 3 dalyje numatytą kriterijų dėl dominuojančios padėties sukūrimo arba sustiprinimo, kuriuo turi būti grindžiamas sprendimas dėl nesuderinamumo pagal 8 straipsnio 3 dalį.

244 *Schneider* taip pat kaltina Komisiją nusprendus, kad 2002 m. lapkričio mėn. pateiktos korekcinės priemonės yra nepakankamos, nors jos būtų pašalinusios visus *Schneider* ir *Legrand* veiklos sutapimus paveiktose rinkose, perduodant savarankiškas ir gyvybingas įmones vienam įgijėjui, pasiūlytų didelį asortimentą prekių ir prekių ženklų ir lengvesnį priėjimą prie platinimo dėl su *Schneider* elgesiu susijusių įsipareigojimų, panaikintų bet kokią su *Schneider* susijusią sutvirtinimo riziką ir apribotų galimų įgijėjų sąrašą iki perduotą įmonę vystyti pajėgių ūkio subjektų.

245 *Schneider* struktūriniai įsipareigojimai buvo papildyti Komisijos kitose koncentracijos bylose patvirtintais elgesio įsipareigojimais, palengvinusiais priėjimą prie platinimo ir panaikinančiais bet kokią sutvirtinimo riziką.

246 Komisija iš esmės tvirtina padariusi išvadą, kad *Schneider* korekcinės priemonės neleistų pašalinti visų Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos rinkose nustatytų

konkurencijos problemų ir kad, be teisinio netikrumo dėl *Cour d'appel de Versailles* sprendimo, jos kelia daugelį problemų dėl perleidžimų subjektų gyvybingumo, autonomijos ir gebėjimo atkurti veiksmingą konkurenciją. Komisija įvertino šių korekcinių priemonių įtaką paveiktoms rinkoms pagal rinkos dalis, sutapimo pašalinimą, perleidžiamų prekės ženklų galią ir *Schneider – Legrand* galimybę derėtis su didmenininkais.

247 Nepaisant to, kad kiekviena koncentracijos byla kelia ypatingų konkurencijos problemų, siūlomos elgesio priemonės būtų turėjusios tik labai ribotą įtaką, o jų taikymo kontrolė būtų kėlusi didelių sunkumų, atsižvelgiant į labai didelį prekių ir platintojų, kuriems šie įsipareigojimai būtų taikomi, skaičių.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

248 Pirmosios instancijos teismas primena, kad, kaip nurodoma minėtos 2007 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo nutarties *Schneider Electric prieš Komisiją* 48 punkte, Komisija galėjo teisėtai atnaujinti pakartotinį susitarimo dėl koncentracijos nagrinėjimą I tyrimo etape kitą dieną po sprendimo *Schneider I* paskelbimo.

249 Kadangi Komisija nusprendė atnaujinti susitarimo dėl koncentracijos kontrolę šiuo etapu, norėdama pradėti susitarimo kontrolės II tyrimo etapą 2002 m. gruodžio 4 d. Sprendimu, ji galėjo taikyti tik reglamento 6 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą rimtų abejonių dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka kriterijų.

250 Taigi *Schneider* nepagrįstai kaltina Komisiją netaikius kriterijaus dėl dominuojančios padėties sukūrimo arba sustiprinimo 2 straipsnio 3 dalies prasme, kuriuo Komisija turi remtis priimdama sprendimą, pripažįstantį susitarimą dėl koncentracijos nesuderinamą su rinka pagal 8 straipsnio 3 dalį.

251 Dėl *Schneider* korekcinių priemonių tinkamumo išspręsti Komisijos nurodytas likusias konkurencijos problemas Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinėse rinkose nėra ginčijama, kad *Schneider* pasiūlyti *Legrand* veiklos perleidimai yra pagrindinis siūlomų korekcinių priemonių turinio elementas.

252 Tai reiškia, kad *Cour d'appel de Versailles* nurodymas *Schneider* atsiimti pasiūlymus dėl *Legrand* turto atsisakymo, kurie buvo pateikti be pastarosios sutikimo, patvirtina abejones, kurios, Komisijos teigimu, išliko dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka.

253 Be to, ypač atsižvelgiant į grupės *Schneider – Legrand* Prancūzijoje turimą galią dėl jos stiprios padėties visuose mažos įtampos elektros paskirstymo papildomų prekių segmentuose, tradicinio dviejų susitarimo šalių konkuravimo išnykimą ir tai, kad suinteresuotieji asmenys išlaikė žinomus prekių ženklus, neatrodo, jog Komisija sunkiai ir akivaizdžiai pažeidė savo diskreciją nustatydama, kad *Schneider* pasiūlytos korekcinės priemonės buvo nepakankamos panaikinti visas rimtas abejones dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka.

254 Taigi nėra įrodyta, kad Komisijos atsisakymas pripažinti šių priemonių tinkamumą panaikinti visas rimtas abejones, kurios jai išliko dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka, kilo iš neteisingos, nesąžiningos ir diskriminuojančios šių priemonių analizės.

255 Todėl *Schneider* reikalavimai šiuo požiūriu turi būti atmesti.

256 Iš nurodytų aplinkybių aišku, kad nė vienas iš kaltinimų dėl visų Komisijos veiksmų susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros metu neatskleidė pakankamai akivaizdaus teisės normos, kurios tikslas – suteikti teises asmenims, pažeidimo.

257 Tokiomis sąlygomis dėl šių veiksmų Komisijos negalima kaltinti nei padidinus žalą, kurią *Schneider* teigia patyrusi dėl pakankamai akivaizdžių Bendrijos teisės pažeidimų priimant sprendimą dėl nesuderinamumo, nei dėl išlaidų, kurių *Schneider* turėjo atskyrimo procedūros metu arba nacionaliniuose teismuose.

258 Taigi tik aplinkybė, kad iš *Schneider* dėl prieštaravimo tarp 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešimo apie kaltinimus ir sprendimo dėl nesuderinamumo buvo atimta galimybė pristatyti tinkamas korekcines priemones išspręsti jos ir *Legrand* padėčių sutvirtinimo Prancūzijos sektorinėse rinkose problemą, yra pagrindas atsirasti ieškovės teisei gauti dėl šio neteisėto elgesio jos patirtos žalos atlyginimą.

259 Todėl Pirmosios instancijos teismas turi išnagrinėti, ar sprendimo dėl nesuderinamumo trūkumas, kuris yra toks nusižengimas, dėl kurio gali atsirasti Bendrijos deliktinė atsakomybė, galėtų būti laikomas pagrįstai susijusiu pakankamai tiesioginiu priežastiniu ryšiu su šiuo klausimu nurodomomis žalos dalimis.

Dėl tariamo priežastinio ryšio tarp pakankamai akivaizdaus Bendrijos teisės pažeidimo priimant sprendimą dėl nesuderinamumo ir šiuo klausimu nurodomų žalos dalių

Dėl *Schneider* turimo *Legrand* turto vertės sumažėjimo

260 Pagrindinė *Schneider* nurodoma žala yra atsiradusi dėl finansinių nuostolių, kurių ieškovė patyrė dėl pareigos perparduoti *Legrand* turtą mažesne nei įsigijimo kaina.

261 Sprendimu dėl atskyrimo, kuris yra neteisėtas tiek, kiek jis yra sprendimo dėl nesuderinamumo, kuris pats buvo neteisėtas, taikymo priemonė, iš tikrųjų buvo nustatytas *Schneider* terminas perleisti *Legrand* turtą, kartu uždraudžiant bet kokį atskirą tam tikro turto perleidimą.

262 Todėl, nors per teisinio pagrindo neturinčiame sprendime Komisijos nustatytą terminą dėl minėto turto vertės sumažėjimo nuo jo įsigijimo iki nurodyto perleidimo datos *Schneider* negalėjo perleisti turto, kurio ji buvo įpareigota atsisakyti nepatiriant nuostolių, reikia pripažinti, kad šie nuostoliai yra tiesiogiai atsiradę dėl pareigos

vykdyti neteisėtą sprendimą, nepaisant priežasčių, dėl kurių atitinkamas turtas prarado vertę nagrinėjamu laikotarpiu.

263 Tačiau, norint nustatyti dėl Bendrijos institucijos neteisėtų veiksmų atsiradusią žalą, reikia atsižvelgti į atsakomybės atsiradimo pagrindu esančio pažeidimo, o ne sprendimo, kurio dalis jis yra, pasekmes, nes institucija galėjo arba turėjo priimti tas pačias pasekmes turintį sprendimą nepažeisdama teisės normų.

264 Kitaip tariant, priežastinio ryšio analizės negalima pradėti nuo neteisingos prielaidos, kad nesant neteisėto sprendimo institucija būtų nesiėmusi jokių veiksmų arba priimtų priešingą sprendimą, kuris taip pat galėtų būti laikomas neteisėtu elgesiu, tačiau reikia šią analizę pagrįsti palyginimu tarp situacijos, kurioje dėl neteisėto elgesio atsiduria atitinkami tretieji asmenys, ir situacijos, kurioje šie tretieji asmenys būtų atsidūrę, jei atitinkamos institucijos laikytųsi teisės normų.

265 Tais atvejais, kai neteisėta aplinkybė, kuria pagrįstas prašymas dėl žalos atlyginimo, yra susijusi su sprendimu, kuriuo pareiškėjui atsisakyta suteikti leidimą ar priimti kitą palankų sprendimą, analizuojant neteisėto sprendimo pasekmes ir lyginant realią ir atkurtą teisinę situacijas negali būti preziumuojama, kad nesant nustatyto pažeidimo pareiškėjas būtinai būtų gavęs prašomą leidimą arba jo atžvilgiu būtų priimtas palankus sprendimas.

266 Taip pat, kai įmonių susijungimą nesuderinamu su bendrąja rinka pripažįstančiame sprendime pažeidžiamos teisės į gynybą, negalima teigti, kad nesant šio pažeidimo

susitarimas dėl koncentracijos, apie kurį pranešta, būtų tiesiogiai ar netiesiogiai pripažintas suderinamu, tačiau reikia įvertinti, kokias pasekmes nustatytas pažeidimas galėjo turėti sprendimo turiniui.

267 Taigi šioje byloje dėl Bendrijos veiksmų atsiradusi žala negali būti įvertinta palyginus situaciją priėmus sprendimą dėl nesuderinamumo ir situaciją, jei susitarimas dėl koncentracijos būtų tiesiogiai ar netiesiogiai patvirtintas, išskyrus atvejus, kai Bendrijos teismas galėtų konstatuoti, kad Komisijos priimtas sprendimas dėl nesuderinamumo yra tiesioginė ir tikra pripažintų jos teisinių pareigų pažeidimo pasekmė.

268 Taigi tam, kad būtų galima priimti sprendimą dėl pakankamo priežastinio nustatyto pažeidimo ir tariamos žalos ryšio, reikia įvertinti sprendime *Schneider I* nustatyto trūkumo įtaką tolesnei susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrai.

269 Tai reiškia, kad nors iš sprendimo *Schneider I* aišku, kad dėl pakankamai akivaizdaus *Schneider* teisių į gynybą pažeidimo buvo panaikintas sprendimas dėl nesuderinamumo, tai nereiškia, kad jei šio pažeidimo nebūtų, sprendimas būtų pripažintas suderinamu su bendrąja rinka.

270 Iš tikrųjų sprendimo *Schneider I* 465 punkte nurodyta, kad dėl vykdymo priemonių, kurios pagal EB 233 straipsnį buvo reikalingos dėl šių neteisėtų veiksmų panaikinus sprendimą dėl nesuderinamumo (žr. sprendimo *Schneider I* 462 ir 463 punktus), Komisija turėjo užtikrinti *Schneider* tokią padėtį, jog pastaroji galėtų tinkamai gintis nuo Komisijos pateiktų kaltinimų dėl visų susitarimo dėl koncentracijos paveiktų Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinių rinkų ir, kai įmanoma, pasiūlyti šiuos kaltinimus išsprendžiančias korekcines priemones, kad būtų užtikrintas, jei prireiktų, pakartotinai išnagrinėjus susitarimą dėl koncentracijos, pastarojo suderinamumą patvirtinantis sprendimas.

271 Kaip *Schneider* pati pripažino dublike, sprendimu *Schneider I* nebuvo panaikinta sprendime dėl nesuderinamumo pateikta susitarimo dėl koncentracijos poveikio Prancūzijos sektorinėms rinkoms ekonominė analizė.

272 Taigi vykdydama sprendimo *Schneider I* įgyvendinimo priemones Komisija turėjo atnaujinti susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrą, neatmesdama galimybės, kad susitarimas galėtų būti pripažintas suderinamu su bendrąja rinka, ir dėl to išklausyti ieškovę dėl padėties sutvirtinimo kaltinimo bei atsižvelgti į galimas korekcines priemones, kurias *Schneider* ir *Legrand* galėtų pateikti siekdamos išspręsti dėl jų atitinkamų padėčių sutvirtinimo atitinkamose Prancūzijos sektorinėse rinkose kylančias suderinamumo problemas.

273 Taigi vykdydama sprendimą *Schneider I* Komisija neturėjo jokios procedūrinės pareigos paskelbti susitarimą dėl koncentracijos suderinamu su bendrąja rinka.

274 Taip pat turi būti atmestas ieškovės posėdyje pateiktas teiginys, kad galioja susitarimo dėl koncentracijos, apie kurį pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka prezumpcija.

275 Pagal Bendrijos teismų praktiką reglamentas nenumato koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka prezumpcijos, todėl kiekvienu atveju Komisija privalo priimti aiškų sprendimą dėl suderinamumo ir jį paskelbti (2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *General Electric prieš Komisiją*, T-210/01, Rink. p. II-5575, 61 punktas).

276 Žinoma, susitarimas dėl koncentracijos netiesiogiai laikomas suderinamu su bendrąja rinka, kol, pirmiausia, Komisija nepriėmė sprendimo pradėti II tyrimo etapą per reglamento 10 straipsnio 1 dalyje nustatytą vieno mėnesio terminą arba nepriėmė sprendimo dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo per 10 straipsnio 3 dalyje nustatytą keturių mėnesių terminą.

277 Vis dėlto akivaizdu, kad šiai bylai netaikomas nė vienas iš dviejų minėtų atvejų, nes Komisija per nustatytus terminus užbaigė abu susitarimo suderinamumo kontrolės etapus, priimdama atitinkamose reglamento nuostatose numatytus sprendimus.

278 Taigi sprendime dėl nesuderinamumo nustatytas trūkumas neatėmė iš *Schneider* jokios teisės į tiesioginį ar netiesioginį sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo, kuri pateisintų, kad visos šios teisės atėmimo finansinės pasekmės, ypač kylančios iš pareigos perleisti *Legrand* turtą, būtų laikomos Bendrijai priskirtina žala.

279 Tai reiškia, kad *Schneider* negali pagrįstai teigti dėl pažeidimo priimant sprendimą dėl nesuderinamumo patyrusi žalą, lygią viso 2001 m. spalio 10 d. turimo *Legrand* turto vertės sumažėjimui, tai yra sumai, kurios dydis tarp 2,483 ir 3,326 milijardų eurų, jei nėra pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio tarp žalos ir pažeidimo, dėl kurio atsirado Bendrijos atsakomybė.

280 Nors ir neturėdama teisės į susitarimo dėl koncentracijos pripažinimą suderinamu, ieškovė, žinoma, galėjo turėti rimtą pagrindą tikėtis palankaus sprendimo, o tokios galimybės atėmimas sukėlė tam tikro dydžio atlygintiną žalą.

281 Iš tikrųjų negalima atmesti, kad savo paaiškinimais dėl kaltinimo sutvirtinimo ir pasiūlymais dėl perinvestavimo, kurie galėtų, atsižvelgiant į šį kaltinimą, sumažinti arba kompensuoti planuojamos koncentracijos antikonkurencinį poveikį, ieškovė galėjo reikalauti iš Komisijos pripažinti susitarimo dėl koncentracijos suderinamumą su bendrąja rinka, rizikuodama to nepadariusi padaryti vertinimo klaidą.

282 Vis dėlto, kaip papildomai nurodo *Schneider* pateikta ekspertizė dėl tariamos žalos nustatymo, sunku nustatyti susitarimo dėl koncentracijos suderinamumui su bendrąja rinka ir Komisijos pritarimui jam įgyvendinti reikalingo perinvestavimo pobūdį ir apimtį. Dar sunkiau nustatyti perdavimų ir sandorių, kuriuos numato šios korekcinės priemonės, įtaką bendrai ieškovės įmonės turimo turto vertei.

283 Tai reiškia, kad ekonominių rodiklių pasikeitimų įvertinimas, kuris būtinai būtų pridedamas prie sprendimo dėl suderinamumo, yra per daug netikslus, kad juo remiantis būtų galima atlikti naudingą palyginimą su situacija po sprendimo dėl nesuderinamumo. Darant prielaidą, kad *Schneider* turėjo realią galimybę gauti sprendimą dėl suderinamumo, šios galimybės išnaudojimas yra susijęs su pernelyg netiksliais rodikliais, kad būtų galima jį išreikšti įtikinama kiekybine išraiška.

284 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, *Legrand* turto perdavimas galėjo tapti neįvykdomu dėl nacionalinės teisės priežasčių ir, antra, neįmanoma nuspręsti, ar *Schneider* turimo turto perleidimas pakankama dalimi, kad būtų kompensuotas jos ir *Legrand* pozicijų sutvirtinimas, nepanaikintų bet kokio ieškovės įmonės intereso vykdyti koncentraciją.

285 Tai reiškia, kad dėl nemažos galimybės išsaugoti *Legrand* turtą *Schneider* patirtos žalos atlyginimas negalimas.

286 Taigi reikia pripažinti, kad nėra pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio tarp padaryto pažeidimo ir galimybės sulaukti sprendimo dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo, dėl kurio galėtų atsirasti Bendrijos atsakomybė dėl *Schneider* nustatytos pareigos perleisti jos turimą *Legrand* turtą arba būtų galima pripažinti, kad Bendrijai priskirtina žala yra lygi visam šio turto vertės sumažėjimui nuo tada, kai *Schneider* jį įsigijo, iki vėlesnio jo pardavimo.

287 Dėl tų pačių priežasčių *Schneider* neturi pagrindo teigti, kad neteisėtas sprendimas dėl nesuderinamumo užkirto kelią įgyvendinti iš susitarimo dėl koncentracijos lauktas pasekmes ir dėl to sužlugdė verslo strategiją ir kad jis padarė žalos jos įvaizdžiui dėl neigiamo poveikio ieškovės reputacijai.

288 Atvirkščiai, yra pakankamai tiesioginis priežastinis įvykdyto pažeidimo ir dviejų ieškovės nurodomų žalos dalių ryšys, kuriuo remiantis galima pripažinti teisę į žalos atlyginimą. Pirmoji dalis atitinka įmonės turėtas išlaidas dėl dalyvavimo po 2002 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo paskelbtų panaikinimų atnaujintoje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje. Antroji dalis atitinka perdavimo kainos sumažinimą, kurį *Schneider* turėjo suteikti *Legrand* turto perėmėjui, kad užtikrintų susitarimą, jog perdavimo įsigaliojimo terminas būtų atidėtas iki tada, kiek reikėtų užtikrinti, kad tuo metu Bendrijos teisme vykusios teisminės procedūros neprarastų objekto iki joms pasibaigiant.

Dėl *Schneider* nurodytų išlaidų, susijusių su honorarais, administraciniais mokesčiais ir teismo mokesčiais

289 Dėl *Schneider* nurodytų išlaidų, susijusių su atlyginimu *ad hoc* įgaliotiniui, reikia pažymėti, kad įgaliotinio paskyrimo teisinis pagrindas yra reglamento 7 straipsnis, įpareigojantis įmonę, kuri, kaip šioje byloje, prieš Komisijai priimant sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos, apie kurį pranešta, suderinamumo, įgijo nuosavybės teisę į kitos įmonės turtą viešo konkurso būdu, nesinaudoti kartu su vertybiniais popieriais iš šio viešo konkurso išplaukiančia balsavimo teise pagal 7 straipsnio 3 dalies nuostatą, nebent ji būtų gavusi Komisijos leidimą pagal 7 straipsnio 4 dalį.

290 Būtent pagal šią nuostatą 2001 m. gruodžio 4 d. Komisija *Schneider* prašymu suteikė jai leidimą naudotis iš *Legrand* akcijų išplaukiančia balsavimo teise, tarpininkaujant *Schneider* pasiūlytam įgaliotiniui pagal Komisijos patvirtintoje pavedimo sutartyje nustatytas sąlygas.

291 Taigi nėra pagrįsti *Schneider* teiginiai ieškinio 149 punkte, kad įgaliotinio įsikišimas buvo būtinas priėmus sprendimą dėl nesuderinamumo, ir dubliko 252 punkte, kad jei susitarimas dėl koncentracijos nebūtų neteisėtai uždraustas 2001 m. spalio 10 d., *Schneider* niekuomet nebūtų reikėję kreiptis į įgaliotinį, kad galėtų naudotis savo teisėmis 2001 m. gruodžio mėn. *Legrand* visuotiniame akcininkų susirinkime, nes tuo metu jam priklausė tiesioginė *Legrand* kontrolė.

292 Iš tikrųjų, kaip jau buvo konstatuota, sprendimo dėl nesuderinamumo panaikinimas savaime nereiškė susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka

patvirtinimo, nes Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinėse rinkose išliko po šio susitarimo atsiradusios konkurencijos problemos.

293 Dėl išlaidų už teisės, bankų ir mokesčių patarėjų konsultacijas ir kitų administracinių mokesčių, sumokėtų siekiant įgyvendinti atskyrimą pagal Komisijos nustatytas sąlygas, jos taip pat negali būti pripažintos priimant sprendimą dėl nesuderinamumo Komisijos padaryto pažeidimo pasekmėmis.

294 Iš tikrųjų, pirma, kaip jau buvo nurodyta, sprendimo dėl nesuderinamumo neteisėtumas ir jo sąlygotas sprendimo dėl atskyrimo neteisėtumas nereiškia, kad susitarimas dėl koncentracijos turėjo būti pripažintas suderinamu arba kad įmonės galėjo tęsti susijungusio subjekto veiklą. Taigi negalima preziumuoti, kad įprastai *Schneider* patiriamos administracinės išlaidos vykdant turto atskyrimą nebūtų patirtos, jei institucija būtų priėmusi teisėtą sprendimą.

295 Antra, nors *Schneider* teigia patyrusi didelių išlaidų dėl neteisėtų sprendime dėl atskyrimo jai nustatytų atskyrimo sąlygų ir dėl akivaizdaus Komisijos nelankstumo šiuo klausimu, šis tariamos žalos elementas yra susijęs ne su *Schneider I* sprendime konstatuotu teisių į gynybą pažeidimu, bet su atskirais kaltinimais, kurie šiame sprendime nebuvo pripažinti pakankamai akivaizdžiais pažeidimais, kad suteiktų teisę į žalos atlyginimą.

296 Dėl išlaidų, patirtų *Legrand* pradėtame nacionalinio teismo procese, užtenka konstatuoti, kad pati ieškovė teigia, jog jos buvo patirtos ne dėl neteisėto sprendimo dėl nesuderinamumo, o dėl Komisijai primetamo bandymo pasinaudoti tarp susitarimo

dėl koncentracijos šalių kilusia įtampa, kuris šiame sprendime nebuvo pripažintas kaltinimu, dėl kurio galėjo atsirasti Bendrijos atsakomybė.

297 Išlaidos, patirtos dėl su Bendrijos teismais susijusių teisminės kontrolės procedūrų, turi būti laikomos padengtomis sprendimais dėl bylinėjimosi išlaidų pagal specialias šios rūšies mokesčiams taikomas procedūros taisykles sprendimuose, kuriais baigiama teisminė procedūra, ir specialiose procedūrose, numatytose tais atvejais, kai bylinėjimosi išlaidų dydis yra ginčijamas (žr. šioje byloje minėtas 2004 m. spalio 29 d. Nutartis *Schneider Electric prieš Komisiją*, T-310/01 DEP ir T-77/02 DEP). Šiose procedūrose negalima atgauti tų pačių arba tiems patiems tikslams išleistų sumų, susijusių su ieškiniu dėl Bendrijos deliktinės atsakomybės, įskaitant sumas asmenims, kurių ieškinys buvo atmestas ir priteista atlyginti bylinėjimosi išlaidas, kaip *Schneider* atveju bylose T-48/03 ir C-188/06 P.

298 Galiausiai dėl įvairaus pobūdžio mokesčių už konsultacijas, honorarų ir administracinių mokesčių, kurių *Schneider* patyrė dalyvaudama atnaujintoje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje, reikalingoje dėl sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II*, atvirkščiai, reikia pripažinti, kad jie su institucijos neteisėtu elgesiu buvo susiję tiesioginiu ir aiškiu priežastiniu ryšiu.

299 Iš tikrųjų dėl to, kad 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešime apie kaltinimus Komisija neaptarė konkurencijos problemos, kuria paremtas sprendimas dėl nesuderinamumo, iš ieškovės buvo atimta galimybė pateikti savo nuomonę šiuo klausimu ir pasiūlyti tinkamas atsakomąsias priemones, ir dėl šios aplinkybės nagrinėjamas sprendimas buvo panaikintas. Dėl šio panaikinimo buvo būtina atnaujinti procedūrą vien tam, kad ieškovė būtų išklausyta dėl ginčijamo kaltinimo ir, jei reikia, pateiktų pasiūlymus

dėl priemonių, skirtų pašalinti susitarimo dėl koncentracijos pasekmes šiuo klausimu, nors jai turėjo būti suteikta galimybė tai padaryti prieš tai, kai Komisija priėmė sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka.

300 Išlaidų, kurių ieškovė patyrė dalyvaudama po sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II* atnaujintoje administracinėje kontrolės procedūroje, nebūtų buvę, jei Komisija būtų iš karto priėmusi teisių į gynybą nepažeidžiantį sprendimą, kuris dėl šios priežasties nebūtų panaikintas ir kuriuo buvo galima galutinai užbaigti kontrolės procedūrą, pripažįstant susitarimą dėl koncentracijos suderinamu arba nesuderinamu.

301 Žinoma, jei kaltinimas dėl sutvirtinimo būtų išdėstytas 2001 m. rugpjūčio 3 d. pranešime apie kaltinimus, *Schneider* būtų turėjusi pateikti savo poziciją šiuo klausimu ir, jei reikia, parengti tinkamas korekcines priemones prieš Komisijai priimant sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo, ir tai ji padarė šį sprendimą panaikinusi ir vėliau atnaujinusi susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrą. Tačiau sunku ginčyti, kad iš naujo dalyvauti administracinėje procedūroje po dvylikos mėnesių pertraukos ir dėl naujų teisinių pagrindų su reguliuojančia institucija bendradarbiaujančiam subjektui yra nepalyginamai sudėtingiau, nei pateikti atsakymą į tą patį kaltinimą per pradinės kontrolės procedūrą, kai įmonė ir jos patarėjai buvo visiškai įsitraukę į susitikimus ir kontaktus su kompetentingomis Komisijos tarnybomis.

302 Tai reiškia, kad *Schneider* patirtos išlaidos dalyvaujant po sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II* priėmimo atnaujintoje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje su neteisėtu institucijos elgesiu yra susiję pakankamu priežastiniu ryšiu, kad suteiktų teisę į žalos atlyginimą.

Dėl su *Wendel-KKR* sutartos *Legrand* perleidimo kainos sumažinimo, kad būtų galima atidėti perleidimo įvykdymo terminą

303 Pirmosios instancijos teismas turi išnagrinėti, ar dėl neteisėtų veiksmų priimant sprendimą dėl nesuderinamumo nesumažėjo *Schneider* turimo turto *Legrand* kapitale vertė, jį įvertinus su *Wendel-KKR* sudarytoje perleidimo sutartyje.

304 Sutariama, kad derybų dėl *Legrand* perleidimo pradžia ir perleidimo sutarties tarp *Schneider* ir *Wendel-KKR* sudarymas 2002 m. liepos 26 d. kilo tiesiogiai iš 2001 m. spalio 10 d. Sprendimo dėl nesuderinamumo, kuriam, nors ir neteisėtam, vis dėlto buvo būdingos visos teisinės pasekmės iki jo panaikinimo 2002 m. spalio 22 d. paskelbtu sprendimu *Schneider I.*

305 Dėl šio sprendimo *Schneider* buvo įpareigota pradėti ir užbaigti derybas su *Wendel-KKR* dėl savo turimo *Legrand* turto perleidimo dar prieš priimant sprendimą dėl jos ieškinio dėl šio sprendimo panaikinimo, kad vėliau, jei ieškinys būtų atmestas, išvengtų pareigos pradėti ir užbaigti derybas dėl perleidimo iš esmės savo interesų gynybai nenaudingomis sąlygomis, nes šios derybos turėtų baigtis per labai trumpą laiką, atsižvelgiant į Komisijos nustatytą 2003 m. vasario 5 d. atskyrimo terminą ir netikrumą dėl to, ar Komisija sutiks šį terminą papildomai pratęsti.

306 Iš to išplaukia, kad *Schneider* buvo priversta ir galiojančio sprendimo dėl nesuderinamumo įpareigota 2002 m. liepos 26 d. sudarytoje sutartyje dėl perleidimo nustatyti *Legrand* perleidimo kainą ir užsitikrinti galimybę sustabdyti realų šio perleidimo vykdymą iki 2002 m. gruodžio 10 dienos.

307 Ši data iš tikrųjų buvo gerokai vėlesnė nei numatoma sprendimo *Schneider I* paskelbimo data, kuris turėjo būti priimtas taikant pagreitintą procedūrą, kad suteiktų *Schneider* galimybę gauti patvirtinimą dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo, jei jos ieškinys dėl panaikinimo būtų atmestas, arba, atvirkščiai, jei sprendimas būtų panaikintas, kaip vėliau ir atsitiko, užsitikrinti, kad Komisija galėtų pakartotinai išnagrinėti susitarimą dėl koncentracijos, atsižvelgdama į pateiktas naujas korekcines priemones, ir priimti galutinį sprendimą, kuriuo teisėtai nusprendžiama dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka.

308 Taigi dėl dviejų sprendime dėl nesuderinamumo buvusių pažeidimų, kuriuos *Schneider* galėjo laikyti akivaizdžiais, ir teisėtai siekdama teisinio sprendimo dėl susitarimo dėl koncentracijos suderinamumo ji vienu metu buvo priversta derėtis ir 2002 m. liepos 26 d. sudaryti *Legrand* perleidimo sutartį atidedant realų šio perleidimo vykdymą iki 2002 m. gruodžio 10 dienos.

309 Be to, iš bylos medžiagos negalima daryti išvados, kad perleidimo sutartis galėjo būti pasirašyta anksčiau nei 2002 m. liepos 26 d., net jei *Schneider* nebūtų nusprendusi, kad priimant ginčytiną sprendimą buvo padaryta akivaizdžių pažeidimų, dėl kurių panaikinimo ieškovė norėjo kreiptis į Pirmosios instancijos teismą.

310 Iš tikrųjų nuo 2001 m. spalio 10 d. reikia atsižvelgti į nesutrumpinamą terminą, reikalingą sudėtingiems finansiniams mechanizmams, skirtiems tokio dydžio turto kaip *Legrand* parduoti, sukurti ir įgyvendinti, kaip tai įrodo *Schneider* pastangos gauti Komisijos sutikimą dėl pradinio 6 mėnesių atskyrimo termino prailginimo.

311 Ši pareiga atidėti realaus *Legrand* pardavimo terminą, atsirandusi iš teisėto *Schneider* bandymo sulaukti teisinio sprendimo dėl susitarimo dėl koncentracijos suderina-

mumo su bendrąja rinka, neabejotinai privertė ieškovę su *Wendel-KKR* susitarti dėl *Legrand* perdavimo kainos sumažinimo, palyginti su kaina, kurią ieškovė būtų gavusi, jei pardavimas įvyktų nesant sprendimo dėl nesuderinamumo, kuris nuo pradžių atrodė paveiktas dviejų akivaizdžių pažeidimų.

312 Taigi iš tikrųjų reikia pripažinti, kad realaus *Legrand* turto pardavimo atidėjimas iki 2002 m. gruodžio 10 d. reiškė, jog *Wendel-KKR* turėjo būti atlyginta už riziką dėl *Legrand* turto nuvertėjimo, kurią ji prisiėmė sutikdama su tokiu atidėjimu, jau vien dėl galimybės, kad per laikotarpį nuo perleidimo sutarties pasirašymo ir galutinio šalių sutarto perleidimo įsigaliojimo termino galėtų nepalankiai pasikeisti akcijų kursas.

313 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad ieškinio 29 priede pateikiama ekspertizė kaip tik apibūdina *Schneider* žalos dėl prarastos galimybės apimtį dėl to, kad ji negalėjo pasirinkti *Legrand* perpardavimo datos.

314 Ši kompensacija sumažinant perleidimo kainą atrodo esanti savarankiška nuo perleidimo sutartyje numatyto atlyginimo už sutarties nutraukimą, kuris sutampa su kaina, kurią *Schneider* turėtų sumokėti, jei nuspręstų atsisakyti įvykdyti savo perleidimo įsipareigojimus.

315 Tokiomis aplinkybėmis teisių į gynybą pažeidimas, dėl kurio buvo panaikintas sprendimas dėl nesuderinamumo, turi būti suprantamas kaip pakankamai tiesiogiai susijęs su perleidimo sutartyje numatytu realaus *Legrand* pardavimo įvykdymo termino atidėjimu iki 2002 m.gruodžio 10 d., nes šis atidėjimas buvo būtinas, kad suteiktų *Schneider* galimybę tinkamai pasinaudoti kiekvieno subjekto teise gauti teisinį

sprendimą dėl susitarimo dėl koncentracijos, apie kurį buvo tinkamai pranešta, suderinamumo su bendrąja rinka ir galiausiai būti išklausytam per jam reikalingas garantijas suteikiančią procedūrą.

316 Todėl Pirmosios instancijos teismo konstatuotas akivaizdus Bendrijos teisės pažeidimas taip pat turi būti suprantamas kaip pakankamai tiesioginiu priežastiniu ryšiu susijęs su *Schneider* patirta žala, sumažėjus *Legrand* perleidimo kainai dėl realaus perleidimo *Wendel-KKR* įvykdymo atidėjimo.

317 Iš visų aptartų aplinkybių galima daryti išvadą, kad pakankamai akivaizdus Bendrijos teisės pažeidimas priimant sprendimą dėl nesuderinamumo turi būti suprantamas kaip susijęs pakankamai tiesioginiu priežastiniu ryšiu su, pirma, *Schneider* patirtomis išlaidomis dalyvaujant kitą dieną po sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II* priėmimo atnaujintoje administracinėje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje ir, antra, su *Wendel-KKR* sutartos *Legrand* turto perleidimo kainos sumažėjimu, kad būtų galima atidėti perleidimo terminą.

Dėl dviejų žalos dalių ir jų įvertinimo

318 Reikia priminti, kad 2003 m. gruodžio 11 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismas priėmė proceso organizavimo priemonę, kuria apribojo ginčo apimtį Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo principu ir žalos įvertinimo metodologija.

319 Dėl *Schneider* patirtų išlaidų dalyvaujant atnaujintoje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje reikia pažymėti, kad ieškovė turėjo išlaidų dėl administracinės atskyrimo procedūros, dėl ieškinių T-310/01, T-77/02 ir T-77/02 R ir galiausiai dėl susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūros atnaujinimo, kurių bendrą įvertinimą ji pateikė ieškinio 150 punkte.

320 Siekiant nustatyti sumą, kurią Komisija turės atlyginti *Schneider* dėl kontrolės procedūros atnaujinimo metu patirtų išlaidų, iš ankstesniame punkte nurodytos bendros išlaidų sumos reikia atimti visas *Schneider* bylose T-310/01, T-77/02 ir T-77/02 R patirtas išlaidas, 293 punkte nurodytas išlaidas ir galiausiai išlaidas, kurių *Schneider* neišvengiamai būtų patyrusi dėl korekcinių priemonių, susijusių su sutvirtinimu, nes šias priemones ji bet kuriuo atveju būtų turėjusi pasiūlyti prieš sprendimo dėl nesuderinamumo priėmimą, jei jis būtų priimtas laikantis *Schneider* teisių į gynybą.

321 Šalys turės Pirmosios instancijos teismui per trijų mėnesių terminą nuo šio sprendimo paskelbimo pranešti apie bendrai sutartą sumą, atitinkančią šią nuostolių dalį pagal ankstesniame punkte nurodytus skaičiavimus, arba per tą patį terminą pateikti Pirmosios instancijos teismui jų pasiūlytas sumas.

322 Žala, atsiradusi sumažėjus *Legrand* perleidimo *Wendel-KKR* kainai dėl realaus *Legrand* pardavimo pirkėjui įvykdymo termino atidėjimo iki 2002 m. gruodžio 10 d., yra lygi skirtumui tarp sutarties šalių sutartos *Legrand* perleidimo kainos ir *Schneider* iš pirkėjo galėtos gauti kainos, jei 2001 m. spalio 10 d. pasibaigus pirmajai susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūrai būtų priimtas teisėtas sprendimas dėl susitarimo teisėtumo.

323 Todėl Komisija turi atlyginti dėl to ieškovės patirtą tikslią ir įvertinamą žalą.

324 Kad būtų įvertintas ieškovės patirtos žalos dydis dėl *Legrand* perleidimo kainos *Wendel-KKR* sumažėjimo, su kuriuo ieškovė turėjo sutikti siekdama iki 2002 m. gruodžio 10 d. atidėti realaus *Legrand* pardavimo pirkėjui įvykdymo terminą, pagal Procedūros reglamento 65 straipsnio d punktą, 66 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnį reikia atlikti ekspertizę, prieš tai išklausius šalių pastabas ir pakvietus pateikti pasiūlymus dėl eksperto pasirinkimo.

325 Dėl šios priežasties ekspertui turi būti pateiktos patvirtintos 2002 m. liepos 26 d. perleidimo sutarties ir 2003 m. spalio 1 d. ekspertizės dėl *Schneider* tariamai patirtos žalos kopijos, esančios atitinkamai ieškinio 8 ir 29 prieduose.

Dėl Schneider prisidėjimo prie žalos jai atsiradimo

Šalių argumentai

326 Komisija teigia, kad *Schneider* Bendrijos koncentracijų kontrolės atžvilgiu pasirinko labai rizikingą teisinės gynybos priemonę, nes Prancūzijos teisė jai suteikė galimybes susitarti su *Legrand* apie tai pranešant Komisijai, tačiau būtų išvengta reikalavimo paskelbti viešą konkursą.

327 *Schneider* atsako, kad pasirinktas būdas buvo vienintelė galimybė nepakenkti ekonominiams interesams ir susitarimo dėl koncentracijos saugumui, be to, niekas negalėjo numatyti, kad Komisija jam prieštaraus iš esmės arba kad bus padarytas *Schneider* teisių į gynybą pažeidimas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

328 Nustatyta, kad *Schneider* įsigijo *Legrand* akcijas viešo konkurso būdu, pasinaudodama reglamento 7 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta ir iš jo nuostatų išplaukiančio susitarimo dėl koncentracijos sustabdymo principo išimtimi.

329 Nors toks *Legrand* įsigijimo būdas reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkto prasme buvo visiškai teisėtas pagal Prancūzijos ir Bendrijos konkurencijos teisę, vis dėlto *Schneider* prisiėmė riziką, kad per reglamento nustatytus terminus pasibaigusios susitarimo dėl koncentracijos kontrolės rezultatas buvo sprendimas, konstatuojantis teisiškai nepriekaištingo susitarimo dėl koncentracijos nesuderinamumą su bendrąja rinka ir atitinkamą pareigą atskirti jau sujungtą įmonių turtą.

330 Atsižvelgiant į įvykdyto susijungimo apimtį ir vienintelių dviejų pagrindinių veikėjų Prancūzijos mažos įtampos elektros įrangos sektorinėse rinkose reikšmingą ekonominės galios padidėjimą, *Schneider* negalėjo nekreipti dėmesio į tai, kad įgyvendinus susijungimą bent jau būtų sustiprinta dominuojanti padėtis žymioje bendrosios rinkos dalyje ir kad dėl to susitarimas dėl koncentracijos bus uždraustas Komisijos, remiantis reglamento 2 straipsnio 3 dalimi.

331 Iš tikrųjų susitarimo dėl koncentracijos šalių turima galia Prancūzijos sektorinėse rinkose ir dviejų partnerių padėčių sustiprėjimas po susijungimo buvo akivaizdūs iš 2000 m. gruodžio 12 d. pranešimo „CO“ 7–17 priedų, kurie jau nebėra konfidencialūs (2006 m. vasario 21 d. Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutarties šioje byloje, nepaskelbta Rinkinyje, 25 punktas) ir kuriuose pranešančios šalys taip pateikė procentine išraiška nurodytas Prancūzijos sektorinių rinkų dalis, užimamas pagrindinių sektoriaus dalyvių 1999 metais:

Segmentai	*Schneider*	*Cible*	*Hager*	*Siemens*	ABB
Segmentas Nr. 1 Pagrindiniai komutatoriai	32	–	–	2	2
Segmentas Nr. 2 Paskirstymo komutatoriai	30	7	2	0	1
Segmentas Nr. 3 Laidų kanalai	–	–	4	–	–
Segmentas Nr. 4 Galutiniai komutatoriai	32	15	15	0,1	1
Segmentas Nr. 5 Instaliacija	9	67	3	–	–
Segmentas Nr. 5.A.1 Lizdai ir išjungikliai	6	87	–	–	–
Segmentas Nr. 5.A.2 Kontrolės sistemos	–	–	–	–	–
Segmentas Nr. 5.A.3 Saugumo sistemos	–	–	–	–	–
Segmentas Nr. 5.A.4 Komunikacijos tiklai	–	–	–	–	–
Segmentas Nr. 5.B Instaliacijos sistemos	31	66	–	–	–
Segmentas Nr. 5.C Kanalai	–	38	10	–	–

332 Iš to išplaukia, kad *Schneider* pati prisidėjo prie žalos atsiradimo, prisiimdama realią sprendimo dėl nesuderinamumo riziką *a posteriori* teisiškai nepriekaištingos koncentracijos ir dėl to atsiradusios pareigos priverstinai perparduoti įsigytą turtą (šiuo klausimu žr. 1985 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Adams prieš Komisiją*, 145/83, Rink. p. 3539, 54 punktą).

333 Vis dėlto ši išvada netaikoma žalai, kurią *Schneider* patyrė dėl dalyvavimo atnaujintoje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje, nes šis dalyvavimas nepriklausė nuo koncentracijos įgyvendinimo datos.

334 Tokiomis sąlygomis, tinkamai įvertinus bylos aplinkybes, būtų teisinga pripažinti ieškovę atsakinga už vieną trečiąją atlygintinos žalos, kurią ji patyrė dėl su *Wendel-KKR* sutartos perleidimo kainos sumažėjimo.

335 Iš visų prieš tai išdėstytų aplinkybių išplaukia, kad pagal prieš tai nurodytas sąlygas iš Komisijos reikia priteisti atlyginti, pirma, *Schneider* turėtas išlaidas dėl jos dalyvavimo po sprendimų *Schneider I* ir *Schneider II* priėmimo atnaujintoje susitarimo dėl koncentracijos kontrolės procedūroje ir, antra, dvi trečiąsias nuostolių, kurių *Schneider* patyrė dėl su *Wendel-KKR* sutartos *Legrand* perleidimo kainos sumažėjimo.

Dėl palūkanų

Šalių argumentai

336 *Schneider* reikalauja jai sumokėti 4 % metines palūkanas nuo nustatytos žalos, atsiradusios 2002 m. gruodžio 4 d., kai buvo priimtas sprendimas pradėti II tyrimo etapą, sumos iki sprendimo, kuriuo baigiasi šis procesas, priėmimo.

337 Apskaičiuojant delspinigius nuo paskirtos atlygintinų nuostolių sumos taip pat turėtų būti taikoma 4 % norma, skaičiuojant nuo būsimos sprendimo paskelbimo dienos.

338 Komisija nurodo, kad *Schneider* neįrodė buvusi ypatingų aplinkybių, kurios suteiktų teisę į palūkanas, auka. Atlygintinų nuostolių sumai daugiausia galėtų būti taikomi delspinigiai, skaičiuojant nuo sprendimo paskelbimo dienos.

339 Be to, Komisija pasilieka teisę prieštarauti nepagrįstai didelei ieškovės reikalaujamai 4 % normai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

340 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad remiantis valstybių narių teisės principais, kuriuos nurodo EB 288 straipsnio antroji pastraipa, reikalavimas dėl palūkanų paprastai yra priimtinas nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo (minėto sprendimo *Dumortier Frères ir kt. prieš Tarybą* 25 punktas).

341 Dėl neteisėtų Bendrijos institucijų veiksmų subjekto patirtos žalos atlyginimu siekiama kiek įmanoma atkurti žalą patyrusio asmens turtinę padėtį.

342 Todėl, kai Bendrijos deliktinės atsakomybės sąlygos yra įvykdytos, kaip šioje byloje, Bendrijos teismas negali ignoruoti nepalankių pasekmių, atsiradusių dėl nuo žalą sukėlusio įvykio, tai yra 2002 m. gruodžio 10 d. – realaus *Legrand* perleidimo *Wendel-KKR* įgyvendinimo, iki žalos atlyginimo dienos ir todėl reikia atsižvelgti į infliaciją (1994 m. vasario 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Grifoni prieš EAEB*, C-308/87, Rink. p. I-341, 40 punktas ir 2005 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Camar prieš Tarybą ir Komisiją*, T-260/97, Rink. p. II-2741, 138 punktas).

343 Šio pakartotinio finansinio įvertinimo termino pradžia paprastai turi sutapti su sprendimo, pripažįstančio pareigą atlyginti ieškovės patirtą žalą, paskelbimo diena (1992 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-104/89 ir C-37/90, Rink. p. I-3061, 35 punktas ir minėto sprendimo *Camar prieš Tarybą ir Komisiją* 142 ir 143 punktai).

344 Vis dėlto, kai priimant sprendimą reikalavimo dėl žalos atlyginimo dydis yra nežinomas ir negalima jo nustatyti pagal objektyvius įrodymus, delspinigius galima pradėti skaičiuoti ne nuo šios datos, o nuo patirtą žalą priteisusio teismo sprendimo paskelbimo dienos, tik jei vėluojama sumokėti ir iki visiško sumokėjimo,.

345 Tai reiškia, kad ieškovei priklausantis žalos atlyginimo dydis, skaičiuojant nuo 2002 m. gruodžio 10 d., turėtų būti perskaičiuotas iki patirtą žalą priteisiančio sprendimo paskelbimo datos ir padidintas delspinigiais, skaičiuojant nuo pastarosios datos iki visiško sumokėjimo.

346 Taikytina palūkanų norma apskaičiuojama remiantis Europos centrinio banko pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatyta norma, atitinkamai taikoma abiem nagrinėjamiems laikotarpiams, pridėjus du punktus, tačiau ji negali būti didesnė nei ieškovės reikalaujama 4 % norma (342 punkte minėto sprendimo *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją* 35 punktas).

Dėl prašymo padidinti atlygintiną žalą dėl nacionalinio mokesčio

Šalių argumentai

347 *Schneider* siekia padidinti atlygintiną žalą mokesčio, kurį ji turės sumokėti už šią sumą, dydžiu.

348 Komisija atsako, kad nesant apmokestinamos sumos negalima atlyginti mokestinių išlaidų, kurios nepriklauso nuostolių apskaičiavimo kriterijų metodologijai, tačiau turi būti nagrinėjamos iš esmės.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

349 Pirmosios instancijos teismas mano, kad priteistas žalos atlyginimas negali būti padidintas dėl nacionalinio mokesčio, kuris ateityje bus taikomas šiai sumai.

350 Reikia pažymėti, kad pagal *Schneider* ieškinio 29 priede pateiktą ekspertizę nėra aišku, kad Pirmosios instancijos teismo priteistas žalos atlyginimas būtų apmokestintas.

351 Bet kuriuo atveju prašymas padidinti turi būti pripažintas perdaug ankstyvu, nes nėra nuorodos, koks bus priteistos sumos dydis ir mokesčio, kuris bus taikomas, dydis, jei toks mokestis būtų taikomas nacionalinio mokesčių administratoriaus.

352 Todėl bet kuriuo atveju reikia atmesti prašymą padidinti atlygininą žalą nacionalinio mokesčio, kuris gali būti pritaikytas, dydžiu.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nepriimdamas sprendimo dėl bylos esmės,

nusprendžia:

1. **Priteisti iš Europos Bendrijos atlyginti *Schneider Electric SA* patirtas išlaidas, susijusias su koncentracijos kontrolės procedūros pakartojimu Pirmosios instancijos teismui paskelbus 2002 m. spalio 22 d. Sprendimus *Electric prieš Komisiją* (T-310/01 ir T-77/02), ir dvi trečiąsias nuostolių, kurių patyrė *Schneider Electric* dėl *Legrand SA* perleidimo kainos sumažinimo, kurią *Schneider Electric* turėjo sumokėti perėmėjui už tai, kad buvo atidėtas realaus *Legrand* pardavimo terminas iki 2002 m. gruodžio 10 dienos.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Įpareigoti šalis per trijų mėnesių terminą nuo šio sprendimo paskelbimo pranešti Pirmosios instancijos teismui apie bendrai sutartą sumą, atitinkančią pirmąją nuostolių dalį, kaip numatyta šio sprendimo 320 punkte.**

4. Įpareigoti šalis nesant tokio susitarimo per tą patį terminą pateikti Pirmosios instancijos teismui jų pasiūlytas sumas.

5. Atlikti ekspertizę siekiant nustatyti antrosios *Schneider Electric* patirtos žalos dalies, nurodytos ankstesniame 1 punkte, dydį.

6. *Schneider Electric* ir Komisija pateikia nuomonę dėl eksperto arba pasiūlo Pirmosios instancijos teismui sąrašą ekspertų, iš kurių vieną šiuo tikslu galėtų skirti Pirmosios instancijos teismas.

7. Įpareigoti Pirmosios instancijos teismo kanceliariją pateikti ekspertui jo ekspertizei patvirtintas ieškinio 8 ir 29 priedo kopijas.

8. Įpareigoti ekspertą pateikti išvadą per nustatytą terminą.

9. Įpareigoti Pirmosios instancijos teismo kanceliariją pateikti išvadą šalims.

10. Perskaičiuoti ir padidinti atlygintinus nuostolius kartu su delspinigiais remiantis šio sprendimo 345 ir 346 punktuose nustatytais kriterijais.

11. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Legal Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Moavero Milanesi Wahl

Paskelbta 2007 m. liepos 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon H. Legal

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 2253

Bylos aplinkybės ..... II - 2256

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 2278

Dėl priimtinumo ..... II - 2280

Šalių argumentai ..... II - 2280

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2281

Dėl esmės ..... II - 2283

Bendrieji šalių argumentai ..... II - 2283

Pirmosios instancijos teismo įvadinės pastabos ..... II - 2287

Dėl sprendimo dėl nesuderinamumo neteisėtumo ..... II - 2290

Dėl konstatuotų susitarimo dėl koncentracijos poveikio analizės trūkumų ..... II - 2290

— Šalių argumentai ..... II - 2290

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2291

Dėl Schneider teisių į gynybą pažeidimo ..... II - 2294

— Šalių argumentai ..... II - 2294

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2295

Dėl kitų neteisėto Komisijos elgesio atvejų, kurie, kaip teigiama, priėmus sprendimą dėl nesuderinamumo padidino tariamai patirtą žalą arba dėl kurių atsirado atskira žala ..... II - 2299

Dėl nesąžiningumo ..... II - 2299

— Šalių argumentai ..... II - 2299

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2301

Dėl Schneider teisės būti išklausytai nešališkos institucijos pažeidimo ..... II - 2303

— Šalių argumentai ..... II - 2303

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2304

Dėl akivaizdaus Komisijos nelankstumo nustatant *Schneider* ir *Legrand* atskyrimo sąlygas ..... II - 2306

— Šalių argumentai ..... II - 2306

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2308

Dėl pasinaudojimo tarp susitarimo dėl koncentracijos šalių atsiradusia įtampa .. II - 2311

— Šalių argumentai ..... II - 2311

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2312

Dėl Komisijos savo išimtinės kompetencijos ribų pažeidimo ..... II - 2313

— Šalių argumentai ..... II - 2313

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2313

Dėl sprendimo *Schneider* I neįgyvendinimo gera valia ..... II - 2314

— Šalių argumentai ..... II - 2314

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2315

Dėl teisių į gynybą pažeidimo ..... II - 2317

— Šalių argumentai ..... II - 2317

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2318

Dėl 2002 m. lapkričio mėn. *Schneider* pasiūlytų korekcinių priemonių neteisingos, nesąžiningos ir diskriminuojančios analizės ..... II - 2319

— Šalių argumentai ..... II - 2319

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2320

Dėl tariamo priežastinio ryšio tarp pakankamai akivaizdaus Bendrijos teisės pažeidimo priimant sprendimą dėl nesuderinamumo ir šiuo klausimu nurodomų žalos dalių ..... II - 2323

Dėl *Schneider* turimo *Legrand* turto vertės sumažėjimo ..... II - 2323

Dėl *Schneider* nurodytų išlaidų, susijusių su honorarais, administraciniais mokesčiais ir teismo mokesčiais ..... II - 2330

Dėl su *Wendel-KKR* sutartos *Legrand* perleidimo kainos sumažinimo, kad būtų galima atidėti perleidimo įvykdymo terminą ..... II - 2334

Dėl dviejų žalos dalių ir jų įvertinimo ..... II - 2337

Dėl Schneider prisidėjimo prie žalos jai atsiradimo ..... II - 2339

Šalių argumentai ..... II - 2339

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2340

Dėl palūkanų ..... II - 2342

Šalių argumentai ..... II - 2342

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2343

Dėl prašymo padidinti atlygintiną žalą dėl nacionalinio mokesčio ..... II - 2345

Šalių argumentai ..... II - 2345

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2346